

Niveau

1

Studiekursus

Et varmt velkommen til SGI-Danmark's studiekursus 1	1
Del A	3
A-1 Nichiren Daishonins liv.....	3
Del B	12
B-1 Nam-myoho-renge-kyo	12
B-2 Goshō: 'Om at opnå buddhatilstand i dette liv'	14
B-3 Præsident Ikedas forelæsning over 'Om at opnå buddhatilstand i dette liv'	18
Del C	26
C-1 'Om at etablere den rette lære for fred i landet' og kosen-rufu.....	26
Del D	30
D-1 Soka Gakkais historie.....	30
D-2 Bruddet mellem Soka Gakkai og Nichiren Shoshu.....	44

Et varmt velkommen til SGI-Danmark's studiekursus 1

Tak for at du vil fordybe din forståelse af Nichiren Daishonins Buddhisme gennem dette SGI-Danmark-studiekursus. Din indsats vil helt sikkert give dybere bevidsthed om buddhismens styrkende filosofi så vel som større glæde ved at bruge din buddhistiske praktisering. For nylig gav Ikeda i en studieforelæsning en vigtig pointe omkring studie, han skrev: ”Jeg er sikker på, at jeres entusiasme i forbindelse med den ædle stræben, der ligger i at studere buddhismen, vil spredes til dem omkring jer og vil bidrage til stødt at transformere samfundets åndelige fundament.” (SGI-Newsletter 10166). Dette citat viser os den vigtige effekt af at være engageret i studiebevægelsen. Når vi studerer med voksende begejstring, siger Sensei, vil virkningen være, at selv samfundets fundament vil forandre sig. Filosofien om at respektere livets værdighed vil spredes igennem hver enkelt af os og vil skabe en forskel for alle omkring os ud i verden.

I Danmark har vi holdt denne form for niveau 1 eksamen siden 2012. Den har ændret sig lidt undervejs og i år har både studiematerialet og eksamensformen udviklet sig. Der er inkluderet nyt materiale og eksamensformen bliver mere enkel.

Da selve studieeksamen ligger 2. maj 2020 er der god tid til at læse materialet grundigt. Niveau 1 involverer både studie sammen med andre lokalt og dit eget selvstændige studie. Det er vigtigt, at vi også studerer sammen bakket op af lokale ledere.

På den måde er vi i stand til at udvide vores forståelse af de buddhistiske principper ud over vores egne begrænsede perspektiv. Derudover må vi også huske på, at det vigtigste formål med at studere er ikke at opsamle viden, men at fordybe vores tro og at dele Loven med andre.

Niveau 1 kurset har 4 dele, hvori der vil blive fokuseret på 4 emner:

Del A: Nichiren Daishonins Liv

Del B: At opnå buddhatilstand i dette liv

Del C: Kosen-rufu

Del D: Soka Gakkais historie

Ved at studere dette materiale sammen med andre medlemmer i dit lokale område vil du fordybe din forståelse af Buddhaen i Lovens sene dage, Nichiren Daishonins liv, og hvordan det emne er relevant for dit eget liv i dag.

Studiematerialets del A er uddrag af Soka Gakkais studieafdelings studiemateriale, ”Det grundlæggende i Nichiren Buddhismens for den nye æra for verdensomspændende kosen-rufu” (Del B, C og D indeholder også uddrag derfra).

I del B bliver Nichiren Daishonins kernelære om, at alle almindelige mennesker kan vågne til og afsløre deres medfødte buddhatilstand, præcis som de er i denne livstid og kan befri sig selv fra lidelserne ved fødsel og død beskrevet. Gennem at studere dette grundigt kan du fordybe din overbevisning

om din egen buddha-tilstand, om den menneskelige revolutions proces og hvordan dette princip kan forklares for andre.

Studiematerialet til dette emne inkluderer Nichiren Daishonins brev (Gosho) fra 1255 "Om at opnå Buddhatilstand i dette liv" og uddrag af Daisaku Ikedas forelæsning over denne Gosho.

I del C er der fokus på at studere om kosen-rufu, og hvordan formålet med Buddhismen er "At dele og sprede den rette lære, der legemliggør buddhatilstanden og at realisere fred og fremgang for hele menneskeheden." (SGI- nyhedsbrev nr. 9379) Igennem at studere dette vil du fordybe din forståelse af den dybe betydning af de aktiviteter, vi udfører i grupperne og i samfundet.

Del D handler om Soka Gakkais historie; om organisationen, som deler Nichiren Daishonins hjerte og ånd og om de tre grundlæggere og deres evige eksempel af uselvisk dedikation til at sprede Loven.

Der er også studiemateriale om 'præsteskabs-emnet' og om SG's åndelige uafhængighed. Der er yderligere tilgængeligt studie-materiale om dette emne online fra Soka Gakkai International Office of Public Information. Ligesom i forbindelse med del A håber vi, at du i forhold til dette emne udover at studere det historiske vil undersøge dets relevans for dit liv og din praktisering af buddhisme i dag.

At studere frem mod en prøve eller eksamen hjælper os til at udfordre os selv på en dybere måde, end vi ellers vil være tilbøjelige til. Niveau 1 eksamenen er dog

ikke kompliceret og er lavet for at konsolidere og fejre det, du lærer. De fleste spørgsmål vil være flervalgsopgaver (multiple choice) og nogle få vil kræve et kort skrevet svar. Her kommer et par eksempler:

Eksempel 1:

Hvorfor aflagde Nichiren Daishonin som 12-årig en ed om at blive den viseste person i Japan?

(Vælg ét korrekt svar)

- ☒ Det blev krævet for at leve i klosteret.
- ☒ Så han kunne lede sine forældre og alle mennesker til ægte lykke.
- ☒ Så han en dag kunne blive chef-præst i et tempel.

Eksempel 2:

Færdiggør dette citat fra Nichiren Daishonins skrifter:

"Derfor må du, når du chanter Myoho-renge-kyo og reciterer renga opbyde dyb tro på, at...

_____”

Vi håber meget på, at du vil have fornøjelse af at studere dette materiale, og at du vil gå op til prøven og vil dele din erfaring med andre!

Mange hilsner fra
Studiegruppen

Del A

A-1

Nichiren Daishonins liv

Fra SGI-Studieafdelings serie, 'Det grundlæggende i Nichiren Buddhismen for Den ny æra af verdensomspændende kosen-rufu' (SGI-nyhedsbrev nr. 9348)

De fire store forfølgelser Nichiren Daishonin gik igennem i løbet af sit liv

1260: Matsubagayatsu forfølgelsen

1261-1263: Izu eksilet

1264: Komatsubara forfølgelsen

1271-1274: Tatsunokuchi forfølgelsen og eksilet på Sado

Nichiren Daishonin (1222-1282) dedikerede sit liv til at udbrede Den mystiske lov, Nam-myoho-renge-kyo, motiveret af en urokkelig forpligtelse og medfølelse. Hans mål var at udrydde lidelse og gøre alle mennesker i stand til at fremkalde deres iboende buddhatilstand. Gennem hele sit liv blev han forfulgt af lidelser og forfølgelser, når han forsøgte at gøre en ende på den ondskab, der ødelagde folks lykke.

De tidlige år

Daishonin blev født 16. februar 1222 i en lille kystlandsby i Kataumi ved Tojo-landsbyen i

¹ Alle aldersangivelser i denne tekst er anført i overensstemmelse med den traditionelle asiatiske måde at angive alder på. Det vil sige, at det første leveår bliver talt

Nagasa-distriktet, Awa-provinsen, som er en del af nutidens Kamogawa i Chiba-amt. Han var søn af helt almindelige mennesker, og hans familie levede af at fiske.

Da han var 12 år gammel,¹ begyndte han at gå i skole i et nærliggende tempel ved navn Seicho-ji. I denne periode aflagde han et løfte om at blive den viseste mand i Japan (se 'Tripitaka-mesteren Shan-wu-wei,' ND2, 112). Han søgte at erhverve sig de buddhistiske lærers visdom for at vinde over de fundamentale lidelser ved livet og døden og derved føre sine forældre og alle mennesker til ægte lykke.

Da han var 16 år gammel, blev han formelt optaget i Seicho-jis præsteskab for at få en dybere forståelse af de buddhistiske lærer, og modtog undervisning fra Dozen-bo, en af de ældre præster. Kort herefter skriver Nichiren, at han modtog en visdomsjuvel så klar som morgenstjernen, ('Tripitakamesteren Shan-wu-wei,' ND2, 112). Dette kan tolkes som visdom i forhold til Den mystiske lov, som er essensen af buddhismen.

Derefter rejste Nichiren Daishonin til Kamakura, Kyoto, Nara og andre centre for buddhistisk undervisning og studerede omhyggeligt sutraerne og kommentarerne, der fandtes i disse førende templer, så som Enryaku-ji på Hiei-bjerget, der var Tendai-skolens hovedsæde. Han gjorde sig fortrolig med keredoktrinerne i hver skole. Han fik bekræftet, at Lotus Sutraen er den fremmeste af alle de buddhistiske sutraer, og at Nam-

som et og ikke nul, således at en person er et år i deres første leveår, to år i deres andet leveår og så videre.

myoho-renge-kyos lov, som han blev oplyst til, er essensen af denne sutra og giver midlet til at frigøre alle mennesker fra lidelse på det mest fundamentale plan. Han blev også vakt til sin mission med at sprede Nam-myoho-renge-kyo til folk i Lovens sene periode², som er læren til at opnå oplysning.

Erklæringen om at hans lære er etableret

Nichiren Daishonin bekræftede gennem studier i førende buddhistiske centre sin mission om at sprede Den mystiske lov, Nam-myoho-renge-kyo, og midlerne til at gøre det. Han kastede sig ud i kampen vel vidende, at han uvægerligt ville møde stor modstand og forfølgelse. Den 28. april 1253 ved middagstid tilbageviste han i Seicho-templet Nembutsu og andre af tidens buddhistiske lærere som værende fejlagtige og erklærede Nam-myoho-renge-kyo for at være den eneste rette lære, der kan føre alle mennesker til oplysning i Lovens sene periode. Dette er kendt som hans erklæring om at have etableret sin lære. Han var 32 år gammel. Fra omkring dette tidspunkt tog han navnet Nichiren (bogstaveligt Sol Lotus).

Nichiren Daishonins afvisning af Nembutsu-læren da han deklarerede sin egen lære gjorde Tojo Kagenobu rasende. Han var den lokale herremand (en embedsmand i Kamakura-regeringen, som havde beføjelser til at administrere loven og udskrive skatter) og en glødende Nembutsu-tilhænger. Han

planlagde et væbnet overfald på Daishonin, men det lykkedes med nød og næppe Daishonin at flygte forinden.

Derefter rejste Daishonin til Kamakura, militærregeringens hovedsæde. Der bosatte han sig i et lille hus i Nagoe (som senere er blevet kendt som Matsubagayatsu) og gav sig for alvor til at udbrede sin lære. Samtidig med at han tilbageviste Nembutsu og zen-skolernes lære, som var blevet meget indflydelsesrige blandt folk i Kamakura, spredte Daishonin Nam-myoho-renge-kyos lære.

Det var i denne tidlige udbredelsesperiode, at de velkendte disciple som Toki Jonin, Shijo Kingo (Shijo Yorimoto) og Ikegami Munenaka konverterede til hans lære.

Overlevering af afhandlingen 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet' og at møde forfølgelse

I den periode, hvor Daishonin begyndte sine udbredelses-aktiviteter i Kamakura, havde Japan oplevet en serie af naturkatastrofer og ulykker, heriblandt ekstremt vejr, alvorlige jordskælv, sult, brande og epidemier. Det var især Shoka-æraens ødelæggende jordskælv, som ramte Kamakura-regionen i august 1257, der ødelagde mange huse og vigtige bygninger i Kamakura.

Denne katastrofe fik omgående Daishonin til at skrive afhandlingen 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet' (ND1, 43) for at påvise den fundamentale årsag til

² Lovens sene periode henviser til den tid, hvor Shakyamuni Buddhas lærere mister deres kraft til at føre folk til oplysning. Det blev generelt anset for at være perioden to tusind år efter

Buddhaens bortgang. I Japan mente man, at denne tid begyndte i år 1052.]

folks lidelse og give dem midlerne, med hvilket mennesker kan fjerne sådan lidelse. Den 16. juli 1260 overleverede han denne afhandling til Hojo Tokiyori, Kamakura-regeringens pensionerede overhoved, som i realiteten stadig var landets mest magtfulde leder. Det var første gang, Daishonin protesterede over for myndighederne. Dette er kendt som hans første protest mod regeringen.

Han siger i sin afhandling, at årsagen til de gentagne ulykker findes i folks bagtale af buddhismens rette lære og tiltro til fejlagtige lærer. Den alvorligste årsag, hævdede han, var Nembutsu-læren, som en præst ved navn Honen (1133-1212) havde gjort populær i Japan.

Daishonin opfordrede folk til at stoppe deres tiltro til sådanne fejlagtige lærer og med det samme tilslutte sig tro på buddhismens rette lære, da dette ville sikre virkeliggørelsen af et fredfyldt og velstående land. Han advarede om, at fortsat tro på fejlagtige lærer uvægerligt ville resultere i indre stridigheder og invasion udefra – de to ulykker ud af de 'tre ulykker og syv katastrofer' der endnu ikke var sket.³

De herskende autoriteter ignorerede ikke desto mindre Daishonins oprigtige opråb, og Nembutsu-tilhængere begyndte med deres stiltiende accept at konspirere for at forfølge Daishonin.

En aften, kort efter at Daishonin havde afleveret sin afhandling 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet',

stormede en gruppe Nembutsu-tilhængere hans bopæl for at slå ham ihjel. Dette kaldes Matsubagayatsu-forfølgelsen. Han undslap dog uskadt. Herefter forlod han for en kort periode Kamakura.

Det følgende år, den 12. maj, 1261 blev Daishonin arresteret af myndighederne, et stykke tid efter han var kommet tilbage til Kamakura, og blev idømt eksil i Ito i Izu-provinsen. Dette kaldes Izu-eksilet. Efter at være blevet benådet fra sit eksil i februar 1263, vendte Daishonin tilbage til Kamakura.

I 1264 vendte han tilbage til sin hjemstavns i Awa-provinsen for at besøge sin syge mor. Den 11. november samme år var Daishonin og en gruppe tilhængere på vej til en anden tilhænger ved navn Kudo, som havde hjemme i Amatsu (også i Awa-provinsen). Ved et sted kaldet Matsubara i Tojo-landsbyen faldt de i baghold af en gruppe bevæbnede mænd under kommando af den lokale herremand, Tojo Kagenobu. Nichiren blev under angrebet såret i panden og brækkede sin venstre hånd. En af hans tilhængere blev dræbt på stedet. Dette kaldes Komatsubara-forfølgelsen.

Tatsunokuchi-forfølgelsen og at 'afkaste det midlertidige og afsløre det sande'

I 1268 blev et officielt brev fra det mongolske kejserdømme afleveret i Kamakura, der forlangte, at Japan skulle underkaste sig deres herredømme, og truede med militært angreb, hvis japanerne ikke accepterede. Faren for

³ De 'tre ulykker og syv katastrofer' bliver beskrevet i forskellige sutraer og er lidt forskellige afhængig af kilden. De tre ulykker inkluderer høje kornpriser eller inflation (især den skabt af hungersnød), krig og epidemier. De syv

katastrofer inkluderer naturkatastrofer som uventede forandringer blandt stjerner og planeter og storme som ikke passer til årstiden.

ulykken ved fremmed invasion blev med denne udvikling meget virkelig.

Dette fik Daishonin til at skrive 11 protestbreve til de øverste regeringsembetsmænd, heriblandt regenten Hojo Tokimune og lederne af store buddhistiske templer i Kamakura. Han fastslog i brevene, at faren for en kommende invasion var lige præcis det, han havde forudset i afhandlingen 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet', og han udtrykte håb om, at præsterne fra de forskellige buddhistiske skoler ville møde ham i en offentlig debat.

Hverken regeringslederne eller de religiøse ledere lyttede til Daishonins opfordring. De anså snarere Daishonins trossamfund som en trussel mod den eksisterende magtstruktur og begyndte at tage undertrykkende forholdsregler mod dem.

Sande ord-præsterne begyndte omkring dette tidspunkt at få større indflydelse, eftersom regeringen havde betroet dem den opgave at udføre bønner for mongolernes nederlag. Ryokan (Ninsho) fra Gokuraku-templet i Kamakura, en præst fra Sande ord forskrifter-skolen fik også større indflydelse gennem sin forbindelse med magtfulde personer i regeringen.

Daishonin begyndte frygtløst at tilbagevise de buddhistiske skolers fejltagelser, der havde en negativ indflydelse på folket og samfundet som helhed.

I sommeren 1271 beordrede regeringen Ryokan til at bede for regn pga. en langvarig tørkeperiode. Da Daishonin hørte om det, kom han med et forslag til Ryokan: Hvis det

lykkedes Ryokan at fremkalde regn i løbet af 7 dage, ville Daishonin blive hans discipel. Men hvis det ikke lykkedes ham, så skulle Ryokan vælge at tro på Lotus Sutraen.

Da Ryokans bønner ikke havde held til at fremkalde regn, efter de 7 dage var gået, bad han om 7 dages forlængelse. Igen faldt der ingen regn, men i stedet opstod der voldsomme storme. Ryokan havde lidt et klart nederlag.

Dette udvirkede, at Ryokan, i stedet for ærligt at vedkende sig sit nederlag, blev endnu mere fjendtligt stemt over for Daishonin. Han opdagede falske anklager mod Daishonin ved at indgive en klage til regeringen under navnet af en Nembutsu-præst, som han kendte. Han brugte også sin indflydelse hos regeringsledelsen så vel som deres koner til at få myndighederne til at forfølge Daishonin.

Selvom Ryokan generelt var respekteret i befolkningen som en from og dydig præst, nød han magtens og privilegiernes staffage og samarbejdede hemmeligt med embedsmænd for egen vindings skyld.

Den 10. september samme år (1271) blev Daishonin indkaldt af regeringen og forhørt af Hei no Saemon-no-jo Yoritsuna (også kendt som Taira no Yoritsuna), militærregeringens viceleder for militær og politi (lederen var regenten selv). Daishonin irettesatte ham og understregede, hvilken korrekt holdning nationens ledere burde have ifølge den rette buddhistiske lære.

Den 12. september, to dage senere, trængte Saemon-no-jo i spidsen for en gruppe bevæbnede soldater ind i Daishonins hjem og

arresterede ham, som var han forræder. Daishonin benyttede lejligheden til meget alvorligt at protestere over for Hei no Saemon-no-jo, og han advarede ham om, at hvis han væltede ham, Japans søjle, ville ulykkerne fra intern strid og invasion udefra overgå landet. Begivenhederne den 10. og den 12. september markerer Daishonins anden protest over for regeringen.

Sent den samme aften blev Daishonin af bevæbnede soldater pludselig ført til stranden ved Tatsunokuchi i udkanten af Kamakura. Dette skete efter ordre fra Hei no Saemon-no-jo og andre, der konspirerede for i al hemmelighed at få Daishonin halshugget der. Lige i det øjeblik bødlen hævdede sit sværd for at hugge til, susede en lysende kugle hen over himlen i nordvestlig retning. Den var dukket op i retning fra en nærliggende ø, Enoshima. Soldaterne blev rædselsslagne og opgav deres forsøg på at dræbe Daishonin. Dette kaldes Tatsunokuchi-forfølgelsen.

Denne forfølgelse var yderst skelsættende for Daishonin. Han afkastede i triumf over Tatsunokuchifølgelsen sin midlertidige status som almindeligt, uoplyst menneske, tynget af karma og lidelse og afslørede sin oprindelige, sande identitet som en Buddha, der besidder uendelig visdom og medfølelse (Buddhaen fra tiden uden begyndelse eller den evige Buddha), mens han forblev et almindeligt menneske. Dette kaldes at 'afkaste det midlertidige og afsløre det sande'.

Herefter var Daishonins opførsel som Buddhaens i Lovens sene periode, og han indskrev Gohonzon som alle mennesker

kunne ære og tilslutte sig som det fundamentale hengivelsesobjekt.

Eksilet på Sado

Mens de i regeringen drøftede Daishonins videre skæbne efter Tatsunokuchifølgelsen, blev han tilbageholdt i ca. en måned hjemme hos Homma Shigetsuras (Sado-øens stedfortrædende betjent) i Echi i Sagamiprovincen (som var del af nutidens Atsugi By, Kanagawa Amt). I denne periode blev Daishonins tilhængere i Kamakura udsat for mange slags forfølgelse, herunder uberettiget at blive beskyldt for brandstiftelse, mord og andre forbrydelser.

Til sidst blev Daishonin idømt eksil på Sado-øen (i det nuværende Niigata-amt). Han forlod Echi den 10. oktober og ankom til Tsukaharas kirkegård på Sado den 1. november. Den bolig, han blev tildelt, var et lille, forfaldent kapel, der blev kaldt Sammaido, og som var blevet brugt til begravelsesritualer. Daishonin stod over for virkeligt barske omstændigheder. Det var bidende koldt på Sado, og han havde ikke nok mad eller varmt tøj. Han var tillige omgivet af fjendtlige Nembutsu-tilhængere, som forsøgte at tage hans liv.

Daishonins tilhængere i Kamakura blev også fortsat udsat for forfølgelser. Nogle blev endda smidt i fængsel, blev forvist eller fik deres jord beslaglagt. Størstedelen af hans resterende tilhængere begyndte at have tvivl og frasagde sig deres tro på grund af frygt og begær efter at redde sig selv.

Det efterfølgende år den 16. og 17. januar 1272 forsamledes adskillige hundrede buddhistiske præster fra Sado og de nærliggende amter på fastlandet i Tsukahara for at slå Daishonin ihjel. De blev stoppet af Homma Shigetsura, som foreslog, at de i stedet tog en religiøs debat med Daishonin. I den efterfølgende debat tilbageviste Daishonin eftertrykkeligt sin tids forskellige buddhistiske skolers fejlagtige lærer. Dette er kendt som Tsukahara-debatten.

I februar startede en fraktion af den herskende Hojo-klan et oprør, og kampe brød ud i Kamakura og Kyoto, som var henholdsvis den militære regerings hovedsæde og den kejserlige hovedstad. (Dette er kendt som februar-urolighederne eller Hojo Tokisuk-oprøret). Daishonins forudsigelse om interne stridigheder havde vist sig at holde stik kun 150 dage efter hans advarsel om det i sin protest til Hei no Saemon-no-jo i forbindelse med Tatsunokuchi-forfølgelsen.

Tidligt på sommeren samme år blev Daishonin overført fra Tsukahara til Ichinosawa, også på Sado, mens hans liv fortsat var truet af vrede Nembutsu-tilhængere.

Nikko Shonin, som senere blev Daishonins efterfølger, forblev ved hans side under eksilet på Sado, hvor han trofast fulgte ham, tjente ham og delte hans lidelser. Daishonin fik også gradvis flere tilhængere, mens han var på Sado, herunder Abutsu-bo og dennes kone, lægnonnen Sennichi.

Daishonin skrev mange vigtige værker under sit eksil på Sado. Særligt

betydningsfulde er 'Åbning af øjnene' og 'Hengivelsesobjektet til at observere sindet'.

'Åbning af øjnene', skrevet i februar 1272, forklarer, at Daishonin er tilhænger af Lotus Sutraen i Lovens sene periode og praktiserer i eksakt overensstemmelse med Lotus Sutraens lære. Ultimativt afslører det hans identitet som Lovens sene periodes buddha, som er udstyret med de tre dyder, hersker, lærer og forælder for at lede alle mennesker i Lovens sene periode til oplysning. ('Åbning af øjnene' anses for at være 'det skrift der klarlægger hengivelsesobjektet i form af personen').

'Hengivelsesobjektet til at observere sindet', skrevet i april 1273, præsenterer Nam-myoho-renge-kyos hengivelsesobjekt, som alle mennesker i Lovens sene periode kan hengive sig til for at opnå buddhatilstand. (Dette refereres til som 'det skrift, der klarlægger hengivelsesobjektet i form af Loven').

Daishonin blev benådet i februar 1274, og i marts forlod han Sado og vendte tilbage til Kamakura.

Da Daishonin i april mødtes med Hei no Saemon-no-jo, gik han kraftigt i rette med ham og fordømte, at regeringen havde beordret præster til at bede for mongolernes nederlag baseret på Sande Ord og andre fejlagtige buddhistiske lærer. Som svar på et direkte spørgsmål fra Saemon-no-jo, forudså han yderligere, at mongolernes invasion helt sikkert ville finde sted inden årets udgang. (Dette markerede hans tredje protest mod regeringen).

Præcis som Daishonin forudså, angreb en stor mongolsk flåde i oktober 1274 Kyushu, den sydligste af Japans fire hovedøer. (Dette refereres til som den første mongolske invasion).

Hermed havde hans to forudsigelser, som han fremsatte i 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet' - om intern strid og invasion udefra - vist sig at holde stik.

Dette var tredje gang Daishonin direkte protesterede mod regeringsmagten og forudså, at landet ville blive udsat for katastrofer. Som bekræftelse på, at hans forudsigelser holdt stik, skrev Daishonin: "Jeg har nu tre gange opnået anseelse ved at have en sådan viden." ('The Selection of the Time', WND 1, 579).

Bosættelse på Minobubjerget

Da regeringen afviste Daishonins tredje protest, besluttede han at forlade Kamakura og bosætte sig i landsbyen Hakii på Minobubjergets skrån timer i Kaiprovincen (det nuværende Yamanishi Amt). Den lokale forvalter hed Hakii Sanenaga og var blevet en tilhænger af Daishonin gennem Nikko Shonins udbredelsesaktiviteter.

Daishonin flyttede til Minobubjerget i maj 1274. Imidlertid var det, at han skiftede opholdssted, på ingen måde et udtryk for, at han trak sig tilbage fra verden. Han skrev mange af sine store værker der, heriblandt 'Udvælgelsen af tiden' og 'Om at tilbagebetale taknemmelighedsgæld'. I disse skrifter belyser hans mange vigtige lærer, i særdeleshed De tre store, hemmelige love (den essentielle læres hengivelsesobjekt, stedet hvor den essentielle lære praktiseres og

den essentielle læres daimoku). Han hengav sig gennem forelæsninger over Lotus Sutraen til at opfostre disciple, som ville videreføre kosen-rufu ud i fremtiden. I denne periode skrev han også mange breve til sine lægtilhængere i hele landet, instruerede dem tålmodigt og opmuntrede dem, så de kunne fortsætte med stærk tro og opnå buddhatilstand.

Atsuharaforfølgelsen og formålet med Daishonins tilsynekomst i denne verden

Efter at Daishonin var flyttet til Minobu, ledte Nikko Shonin aktivt udbredelsesaktiviteter i Fujidistriktet i Surugaprovincen (det nuværende Shizuoka Amt) og overbeviste med succes mange Tendai-præster og -tilhængere om at opgive deres gamle religiøse tilhørsforhold og begynde at praktisere Daishonins lære. Det førte til chikane og forfølgelse fra lokale Tendai-templer, og der blev rettet trusler mod dem, der havde taget Daishonins lære til sig.

Den 21. september 1279 blev 20 landmænd, som var tilhængere af Daishonin i Atsuhara, en landsby i Surugaprovincen, arresteret baseret på falske anklager og ført til Kamakura. I Hei no Saemon-no-jos bolig blev de udsat for barske forhør svarende til tortur. Selv udsat for dette pres for at fraskrive sig deres tro på Lotus Sutraen, forblev de alle tro mod deres overbevisning. 3 af de 20 arresterede, brødrene Jinshiro, Yagoro og Yarokuro, blev til sidst henrettet, mens de resterende 17 blev forvist fra deres hjemstavn.

Denne række af begivenheder er kendt som Atsuharaforfølgelsen.

Eksemplet fra disse bonde-tilhængere, der fastholdt deres tro uden at holde deres liv tilbage, overbeviste Daishonin om, at ydmyge, almindelige mennesker uden nogen position i samfundet nu havde udviklet tilstrækkeligt stærk tro til at kunne modstå store forfølgelser.

I 'Om forfølgelser der tilfalder en vismand', der er dateret 1. oktober 1279, det 27. år efter at Daishonin erklærede sin lære, refererer han til formålet med sin tilsynekomst i denne verden. (se WND 1, 996) Da Daishonin ikke var meget mere end et barn, aflagde han ed på, at han ville blive en vis person, som forstod essensen af buddhismen, så han kunne befri alle mennesker fra lidelse på det mest fundamentale niveau. Opfyldelsen af dette løfte var hans livs ledende formål. Ved at udlægge Nam-myoho-renge-kyos lære – Den fundamentale lov, der kan lede alle mennesker til oplysning – og ved at afsløre De tre store hemmelige love, dvs. den sande læres hengivelsesobjekt, stedet hvor den essentielle lære praktiseres og den essentielle læres daimoku, etablerede han et grundlag for kosen-rufu, der vil vare til evig tid. Almindelige mennesker, der troede på Nam-myoho-renge-kyo indeholdende De tre store hemmelige love, hengav sig under Atsuharaforfølgelsen til kosen-rufu uden at holde deres liv tilbage. Deres fremkomst demonstrerede, at Nichiren Daishonins Buddhisme var en lære, som ville blive forsvaret af almindelige

mennesker, og var en lære, der kunne lede hele menneskeheden til oplysning.

Daishonin opfyldte således formålet med sin fremkomst i denne verden. Det, der senere blev kaldt Gohonzon fra Koan-æraens 2. år (1279), blev også indskrevet i denne periode.

Samtidig med Atsuharaforfølgelsen stræbte Daishonins tilhængere i deres tro efter at have den forenede holdning af 'mange i krop, et i sind'. Hans unge discipel Nanjo Tokimitsu, en forvalter i en nabolandsby til Atsuhara, arbejdede utrætteligt for at beskytte sine trosfæller.

Daishonins død og Nikko Shonins videreførelse

Den 8. september 1282 forlod Daishonin med svigtende helbred Minobu, hvor han havde boet i 9 år. Han tog af sted med det udtalte formål at besøge de varme terapeutiske kilder i Hitachiprovincen (en del af de nuværende amter Ibaraki og Fukushima) på anbefaling af sine disciple. Da han ankom til sin tilhænger Ikegami Munenakas bolig (den ældste af Ikegami-brødrene) i Ikegami i Musashiprovincen (det nuværende Ota Distrikt i Tokyo), begyndte han at lave foranstaltninger til efter sin død.

Den 25. september siges det, at han på trods af alvorlig sygdom, gav en forelæsning over afhandlingen 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet' for sine tilhængere.

Daishonin døde i Ikegami Munenakas hjem den 13. oktober 1282 i en alder af 61 og afsluttede dermed sit ædle liv som Lotus Sutraens fortaler.

Efter Daishonins død fortsatte Nikko Shonin med sin mentors frygtløse ånd og handlinger for kosen-rufu. Baseret på sin bevidsthed om sin opgave som Daishonins efterfølger fortsatte Nikko Shonin med at påtale bagtale af Loven og at protestere over for regeringen. Han skattede alle Daishonins skrifter og omtalte dem med æresbenævnelsen gosho (ærefulde skrifter) og opmuntrede alle disciple til at læse og studere dem som hellige skrifter i Lovens sene dage. Han opfostrede også mange fremragende disciple, som gjorde deres yderste i deres buddhistiske praktisering og studie.

Del B

At opnå buddhatilstand i dette liv

B-1

Nam-myoho-renge-kyo

Fra SGI-Studieafdelings serie, 'Det grundlæggende i Nichiren Buddhismen for Den nye æra af verdensomspændende kosen-rufu' (SGI-nyhedsbreve nr. 9363)

Nam-myoho-renge-kyo er buddhismens essens og den fundamentale lov, som Nichiren Daishonin erkendte med det formål at løse menneskehedens lidelse. Her gennemgår vi nogle få af Nam-myoho-renge-kyos vigtige aspekter.

Den fundamentale lov, som gennemstrømmer universet og livet

Nam-myoho-renge-kyo er den fundamentale lov, som gennemstrømmer hele universet og alt liv. Shakyamuni, buddhismens grundlægger, anså menneskers lidelser som sine egne og søgte efter en vej til at løse disse lidelser. I den proces vågnede han til sandheden om, at universets og livets evige, alt-gennemstrømmende fundamentale lov eksisterede i hans egen eksistens. Denne erkendelse førte til, at han blev kendt som Buddhaen eller Den Oplyste. Derefter udlagde han med visdom og medfølelse talrige lærer, som senere blev samlet som buddhistiske sutraer. Iblandt dem er det Lotus Sutraen, der lærer om den sande essens af Buddhaens oplysning.

Nichiren Daishonin identificerede denne lov, som Shakyamuni blev oplyst til, som Nam-myoho-renge-kyo, loven, der kan løse menneskelig lidelse på et fundamentalt plan og åbne vejen til ægte lykke.

Den essentielle lov til at opnå buddhatilstand

Buddhaer er dem, der har legemliggjort Loven i deres egne liv, har overkommet al lidelse og har etableret en urokkelig indre tilstand af absolut lykke. Nam-myoho-renge-kyos lov er det essentielle princip, eller middel, til at opnå buddhatilstand.

Den evige lov nedarvet i alle menneskers liv

Buddhaer er vågnet til den sandhed, at Loven ikke kun eksisterer i deres egne liv, men også i alle andre menneskers liv. De erkender, at denne alt-gennemstrømmende lov overskrider livets og dødens grænser, og at den aldrig kan mistes eller ødelægges. Nam-myoho-renge-kyos lov er universel, nedarvet i alle mennesker. Den fortsætter tillige evigt gennem fortidens, nutidens og fremtidens tre eksistenser.

Den dybe betydning reflekteret i navnet Nam-myoho-renge-kyo

Den fundamentale lovs dybe betydning reflekteres i dens navn Nam-myoho-renge-kyo. Myoho-renge-kyo er Lotus Sutraens fulde titel på japansk og oversættes direkte som Den vidunderlige (mystiske) lovs Lotus Sutra. Fordi Loven, der udlægges i Lotus

Sutraen er svær at begribe og fatte, kaldes den Den mystiske lov (myoho).

Lotussen (renge) bruges som en metafor til at beskrive Den mystiske lovs særlige karakteristika. Selvom den vokser i mudret vand, forbliver lotusplanten utilsmudset af sine omgivelser, mens den blomstrer rent og velduftende. Dette er et billede på dem, der har tro og praktiserer Den mystiske lov. Selvom de lever i den virkelige verden, som er fuld af lidelse, forbliver de rene i tanke og handling, lærer fra sig til andre og leder dem til oplysning.

Derudover indeholder lotusplanten, ulig andre planter, en frøkapsel (lotusfrugten) inden i sine knopper, og blomster og frugt vokser og bryder frem samtidig. Blomsten (årsagen) og frugten (effekten) eksisterer sammen simultant. Dette bruges også til at illustrere, at selvom buddhatilstanden er usynlig, eksisterer den selv i de almindelige menneskers liv, som endnu ikke har manifesteret den livstilstand, samt at man heller ikke mister de livstilstande, der karakteriserer et almindeligt menneske, efter man er blevet buddha.

Kyo betyder sutra og er udtryk for, at Lotus Sutraen (Myoho-renge-kyo) indeholder den evige sandhed – Den mystiske lov – og at folk bør ære, værdsætte og sætte sin lid til den.

Nam eller namu er en fonetisk gengivelse i kinesiske tegn af sanskritordet namas, som betyder 'bukke' eller 'ærbødighed'. Denne term er også blevet oversat ved at benytte de kinesiske tegn, der betyder 'at dedikere sit liv' ('kimyo'). At dedikere sit liv betyder i denne

sammenhæng at hengive sig med krop og sind til Loven og stræbe efter at praktisere og legemliggøre den med hele sin eksistens.

Nam-myoho-renge-kyo er selve Buddhaens hjerte og essens, som udtrykkes i vise og medfølende handlinger for at lede alle mennesker til oplysning.

Nichiren Daishonins oplyste livstilstand

Selvom Lotus Sutraen belærer om universets og livets fundamentale lov afslører den ikke Lovens sande natur eller navn. Nichiren Daishonin blev oplyst til sandheden om, at Loven, der blev udlagt i Lotus Sutraen, eksisterede i hans eget liv, og han afdækkede den lov til at være Nam-myoho-renge-kyo. Med andre ord, Nam-myoho-renge-kyo er ikke bare Myoho-renge-kyo med ordet nam foran, men navnet på selve Loven.

Ved at afdække Loven til at være Nam-myoho-renge-kyo, åbnede Daishonin vejen til, med et ægte udtryk, fundamentalt at frigøre mennesker fra lidelse og desillusion, stammende fra uvidenhed om deres livs sande natur, og hjælpe dem med at opbygge urokkelig lykke.

Det er derfor, vi respekterer Nichiren Daishonin som Buddhaen i Lovens sene periode, en tid fyldt med forvirring og lidelse. Nam-myoho-renge-kyo er buddhanaturens oplyste livstilstand, eller Nichiren Daishonins sande identitet, som legemliggjort i hans eksistens gennemstrømmer universet og al eksistens.

Almindelige mennesker er selv Den mystiske lov

Buddhatilstandens livstilstand er også nedarvet i livet hos almindelige uoplyste mennesker – i hver eneste person. Alle mennesker er oprindeligt og i sig selv Nam-myoho-renge-kyo.

Imidlertid er almindelige mennesker uvidende om denne sandhed og er ude af stand til at frembringe Nam-myoho-renge-kyos lovs kraft og funktioner, som eksisterer inde i dem. At vågne til denne sandhed er Buddhaens livstilstand. At tvivle på eller at være uopmærksom på denne sandhed er tilstanden hos en, der er uoplyst. Når vi har tro og konkret praktiserer Nam-myoho-renge-kyo, bliver Den mystiske lovs kraft og funktioner aktiverede og udtrykt i vore liv, og på den måde manifesterer vi buddhatilstanden.

Praktiseringens hengivelsesobjekt, afsløret i form af en mandala

Nichiren Daishonin afbildede sin egen buddhatilstand eller oplyste livstilstand i form af en mandala. Han gjorde dette til hengivelsesobjektet (Gohonzon) i vores buddhistiske praktisering, for at vi almindelige mennesker kan manifestere Nam-myoho-renge-kyo i vore liv og opnå buddhatilstand, præcis som han gjorde.

Daishonin skrev: ”Søg aldrig denne Gohonzon uden for dig selv. Gohonzon eksisterer kun i kroppen hos os almindelige mennesker, som tilslutter sig Lotus Sutraen og reciterer Nam-myoho-renge-kyo.”
(‘Gohonzons sande aspekt’ ND1, 245)

Det er vigtigt, at vi ærer og værdsætter Nam-myoho-renge-kyo – den fundamentale lov og buddhatilstanden legemliggjort i Gohonzon – og at vi accepterer og tror på, at den eksisterer i vores egne liv. Ved at gøre det kan vi tappe Den mystiske lov, som bor inden i os, og manifestere vores iboende buddhatilstand.

I 'Fortegnelse over de mundtligt overleverede lærer' siger Daishonin: ”Stor glæde [er det], man oplever, når man for første gang forstår, at ens sind helt fra begyndelsen har været en buddha. Nam-myoho-renge-kyo er den største af alle glæder.” (OTT, 211-12)

Når vi erkender, at vi i os selv er buddhaer og Nam-myoho-renge-kyo, kan vi frembringe vidunderlige fordele og ubegrænset held i vore liv. Der findes ingen større glæde i livet.

B-2

Gosho: ‘Om at opnå buddhatilstand i dette liv’

’Nichiren Daishonin’ bind 1, side 38-41.

Metaforen at pudse et spejl

Daishonin henviser til det at chante, som en praktisering for at pudse vores liv:

”Et sind der er overskyet af illusioner fra livets iboende mørke, er som et anløbet spejl, men når det pudses, bliver det med sikkerhed et klart spejl der genspejler alle fænomeners egentlige natur og virkelighedens sande aspekt. Væk dyb tro og puds dit spejl

flittigt dag og nat. Hvordan skal du pudse det?
Kun ved at chante Nam-myoho-renge-kyo.”
(ND1, 39-40)

Spejl-metaforen her er virkelig genial. Spejlet som indeholder egenskaben at reflektere svarer til vores liv som indeholder den mystiske sandhed. Men hvis et spejl ikke bliver pudset, vil det naturligt blive uklart. Da spejle på Daishonins tid typisk var lavet af bronze, blev de hurtigt plettede. Når et spejl er plettet, kan det ikke opfylde sin oprindelige funktion og skal derfor pudses regelmæssigt. Tilsvarende vil vores liv, hvis det forsømmes og efterlades ukultiveret, blive indhyllet i uvidenhed. Heraf spejl-analogien. For at genoprette spejlets iboende egenskab er det absolut nødvendigt at pudse det. Desuden er det ikke nok kun at pudse et spejl én gang. Vi bliver nødt til at fortsætte med at pudse det, hvis vi ønsker det skal bevare sin reflekterende egenskab. Som denne metafor rammende bekræfter, er vores praktisering når vi chanter daimoku en kamp for at pudse vores liv, og på den måde tørre uvidenhedens støv væk og forstærke glansen af vores oplyste Dharma natur. Denne praksis med at pudse vores liv kan ses som indeholdende to aspekter. Det ene er at vække dyb tro, som Daishonin tilskynder (ND1, 39-40). Dette kunne også formuleres som at fremkalde kampånden til at kæmpe mod vores indre mørke. Det andet aspekt er, standhaftigt, at fortsætte med at anstrenge os i overensstemmelse med Daishonins formaning

om at "... flittigt pudse dit spejl dag og nat."
(ND1, 39-40).

SGI-præsident Daisaku Ikeda, NL nr. 6905

Gosho (ND1, s 38-41)

Om at opnå buddhatilstand i dette liv

Hvis du ønsker at frigøre dig fra fødsels og dødens lidelser som du har udholdt siden tiden uden begyndelse og med sikkerhed opnå uovertruffen oplysning i dette liv, må du begribe den mystiske sandhed der oprindeligt er iboende i alle levende væsener. Denne sandhed er Myoho-renge-kyo. At chante Myoho-renge-kyo vil derfor gøre dig i stand til at forstå den mystiske sandhed i alt liv.

Lotus Sutraen er sutraernes konge, sand og korrekt i både ord og princip. Dens ord er den endegyldige virkelighed, og denne virkelighed er den mystiske lov (myoho). Den kaldes den mystiske lov fordi den afslører princippet om det gensidige forhold mellem et enkelt livsøjeblik og alle fænomener. Derfor er denne sutra alle buddhaers visdom.

Alle sansende væseners krop, sind, selv og deres omgivelser i de ti verdener er indeholdt i hvert eneste livsøjeblik. Det gælder også alle ikke-sansende væsener i de tre tusinde riger, herunder planter, himmel, jord og selv det allermindste støvkorn.

Hvert øjeblik gennemtrænger livet alle fænomenernes rige og afsløres i alle fænomener. At erkende dette princip er i sig selv livets gensidige forhold mellem hvert øjeblik og alle fænomener. Alligevel er det sådan at du ikke hengiver dig til den mystiske

lov, men til en laverestående lære, hvis du tror at loven er uden for dig selv, selv om du chanter og tror på Myoho-renge-kyo.

”Laverestående lære” betyder andre lærer end denne [Lotus] Sutra, som alle er hensigtsmæssige eller foreløbige. Ingen hensigtsmæssig eller foreløbig lære fører direkte til oplysning, og uden den direkte vej til oplysning kan du ikke opnå buddhatilstand, om du så praktiserer liv efter liv i utallige kalpaer. At opnå buddhatilstand i dette liv vil da være umuligt. Derfor må du, når du chanter Myoho-renge-kyo og reciterer renga,⁴ opbyde dyb tro på at Myoho-renge-kyo er selve dit liv.

Du må aldrig tro at nogen af de otte tusinde hellige lærer fra Shakyamuni Buddhas livstid, eller fra de ti retninger og tre eksistensers buddhaer og bodhisattvaer, findes udenfor dig selv. Din praktisering af de buddhistiske lærer vil slet ikke befri dig fra fødsels og dødens lidelser med mindre du indser dit livs sande natur. Hvis du søger oplysning uden for dig selv, vil selv udførelsen af ti tusinde praktiseringer og ti tusinde gode gerninger være nytteløse. På samme måde som den fattige mand der bruger nat og dag på at tælle sin nabos rigdom, men som selv ikke engang tjener en halv mønt. Det er derfor T’ien-t’ai Skolens fortolkninger erklærer: ”Man kan ikke udviske sine alvorlige forseelser med mindre man indser sit livs natur.”⁵ Dette afsnit indebærer at ens

praktisering vil blive endeløst pinefuld og barsk med mindre man indser sit livs [sande] natur. Derfor er sådanne studerende af buddhismen kategoriseret som ikke-buddhister. ’Stor Koncentration og Indsigt’ erklærer at deres synspunkter ikke er anderledes end ikke-buddhisters, selv om de studerer buddhisme.

Uanset om du chanter Buddhaens navn,⁶ reciterer Sutraen eller blot ofrer blomster og røgelse, vil alle dine dydige handlinger skabe fordele og rødder af godhed i dit liv. Med denne overbevisning bør du kæmpe for at fordybe din tro. Vimalakirti Sutraen erklærer at man, når man søger buddhaens frigørelse, vil indse at almindelige væsener er eksistenser af oplysning, og at fødsels og dødens lidelser er nirvana når man søger buddhaens frigørelse i almindelige væseners sind. Den fastslår også at hvis levende væseners sind er urene, så er deres land også urent, men at deres land er rent hvis deres sind er rene. Der er ikke to lande der er rene eller urene i sig selv. Forskellen ligger udelukkende i det gode eller onde i vores sind.

Det er det samme med en buddha som med et almindeligt væsen. Når man er vildledt kaldes man et almindeligt væsen, men som oplyst kaldes man en buddha. Det er ligesom et anløbet spejl der skinner som en juvel når det pudses. Et sind der er overskyet af illusioner fra livets iboende mørke, er som et anløbet spejl, men når det pudses bliver det

⁴ ”Chant ’myoho’ og reciter ’renga’ ” betyder at chante den mystiske lovs daimoku som er Nam-myoho-renge-kyo.

⁵ Kommentarerne til ’Stor koncentration og indsigt.’ Et af T’ien-t’ais tre hovedværker der forklarer princippet om ichinen sanzen: Teorien der, baseret på Lotus Sutraen,

omhandler de tre tusinde riger [virkeligheder] i hvert livsøjeblik.

⁶ Her betyder ’buddhaens navn’ Nam-myoho-renge-kyo.

med sikkerhed et klart spejl der genspejler alle fænomeners egentlige natur og virkelighedens sande aspekt. Væk dyb tro og pudse dit spejl flittigt dag og nat. Hvordan skal du pudse det? Kun ved at chante Nam-myoho-renge-kyo.

Hvad betyder 'myo' så? Det er simpelthen vores livs mystiske natur fra øjeblik til øjeblik som sindet ikke kan begribe eller ord udtrykke. Hvert øjeblik vi ser ind i vores eget sind, opfatter vi hverken farve eller form der kan bekræfte at det eksisterer. Dog kan vi stadig ikke sige at det ikke eksisterer for der opstår fortsat mange forskellige tanker. Man kan ikke antage at sindet enten eksisterer eller ikke eksisterer. Livet er vitterligt en flygtig virkelighed der overgår både ord og begreber om eksistens og ikke-eksistens. Det er hverken eksistens eller ikke-eksistens, men udviser alligevel begge kvaliteter. Det er midelvejens mystiske væsen som er den højeste sandhed. 'Myo' er navnet på livets mystiske natur og 'ho' dets manifestationer. 'Renge' som betyder lotusblomst, bruges til at symbolisere denne lovs under. Hvis vi forstår at vores liv i dette øjeblik er 'myo', vil vi også forstå at vores liv i andre øjeblikke er den mystiske lov.⁷ Denne forståelse er det mystiske 'kyo' eller sutra. Lotus Sutraen er sutraernes konge og den direkte vej til oplysning. For den forklarer at vores livs væsen, som hvert øjeblik enten manifesterer godt eller ondt, simpelthen er den mystiske lovs væsen.

⁷ Denne sætning kan også fortolkes således: "Hvis man forstår at ens liv er 'myo', så forstår man også at andres liv er den mystiske lovs væsen."

Hvis du chanter Myoho-renge-kyo med dyb tro på dette princip, er du sikker på at opnå buddhatilstand i dette liv. Derfor erklærer sutraen: "Efter mit livs ophør bør man acceptere og holde denne sutra i hævd. En person der gør således, vil med sikkerhed og uden tvivl opnå buddhavejen."⁸ Tvivl aldrig det mindste.

Ærbødigst

Oprethold din tro og opnå buddhatilstand i dette liv. Nam-myoho-renge-kyo, Nam-myoho-renge-kyo.

Nichiren

Baggrund

Dette brev blev skrevet til Toki Jonin i syvende måned af Kencho (1255), to år efter at Nichiren Daishonin grundlagde sin lære om Nam-myoho-renge-kyo. Da Daishonin skrev det var han 34 år og boede i Kamakura, hvor militærregeringens hovedsæde lå. Toki var stærk tilhænger af Daishonin og boede i Wakamiya i Shimosa provinsen. Han modtog hen mod 30 breve, heriblandt 'Brev fra Sado' og et af hovedværkerne; 'Hengivelsesobjektet til observation af sindet.' Toki Jonin blev Daishonins tilhænger omkring 1254, da han gjorde tjeneste under Chiba, Shimosa-området politichef.

I brevet 'Om at opnå buddhatilstand i dette liv' fokuserer Daishonin mere på grundprincippet i sin buddhisme end i de

⁸ Lotus Sutraen, kapitel 21.

andre breve fra midten af 1250-erne. De fleste breve i denne periode diskuterer ellers teoretiske spørgsmål eller søger at tilbagevise andre skolers fejlagtige doktriner. Dette korte brev, der kan opfattes som et essay, forholder sig ikke alene til T'ien-t'ais teorier, som er baseret på Lotus Sutraen, men forklarer også den praktisering der skal til for at opnå buddhatilstand: At man skal chante Nam-myoho-renge-kyo. Det mangler hos T'ien-t'ai.

For Daishonin er Myoho-renge-kyo meget mere end Lotus Sutraens titel: Det er essensen af sutraen og selve afsløringen af den højeste lov. I brevet fremstår meget tydeligt hans dybe tanker og overbevisning om at Nam-myoho-renge-kyo er den eneste lære der kan føre til buddhatilstand i dette liv.

B-3 Præsident Ikedas forelæsning over 'Om at opnå buddhatilstand i dette liv'

Fra SGI-Studieafdelings serie, 'Det grundlæggende i Nichiren Buddhismen for den nye æra af verdensomspændende kosen-rufu' (SGI-nyhedsbreve nr. 9872 og 9905 og uddrag fra SGI-nyhedsbrev nr. 9822).

At chante daimoku er grundlaget for Daishonins livslange lære. I modsætning til de etablerede buddhistiske skoler på hans tid, ærede Nichiren Daishonins buddhisme ikke

en specifik gud eller buddha. Daishonin formulerede praktiseringen med at chante Nam-myoho-renge-kyo, som gør os i stand til at aktivere vores iboende buddhanatur og manifestere den som buddhatilstand. Dermed afslørede han et middel til, at alle mennesker kan opnå oplysning, hvilket er Lotus Sutraens ideal.

Daimoku i Nichiren Daishonins buddhisme har to aspekter: troens daimoku og praktiseringens daimoku. Troens daimoku refererer til vores praktiserings spirituelle aspekt. Dette består grundlæggende af den kamp, som vi kæmper i vores hjerte mod vores indre mørke. Det er kampen imod vores indre negative og destruktive kræfter. Det betyder, at vi skal bryde den vildfarelse, som formørker vores buddhanatur, og frembringe buddhatilstanden gennem troens kraft. Praktiseringens daimoku refererer samtidig til at chante Nam-myoho-renge-kyo for os selv og for andre. Det betyder, at vi i ord og handling anstrenger os for vores egen og andres lykke som et bevis på vores spirituelle kamp imod indre negativitet og illusion.

Når vi chanter Nam-myoho-renge-kyo, chanter vi på samme tid navnet på - og fremkalder - buddhanaturen i vores eget og andres liv. Når vores tro vinder over vores indre tvivl og illusion, bliver kraften fra vores iboende buddhanatur kaldt frem af lyden fra vores daimoku, og den vil spontant vise sig i vores liv.

Det, der afgørende adskilte Nichiren Daishonins buddhisme fra datidens andre buddhistiske skoler, var etableringen af dette konkrete middel til at opnå buddhatilstand.

Og fra han for første gang proklamerede Nam-myoho-renge-kyo og til sin død, bestræbte Daishonin sig glødende på at videregive denne sublime vej til oplysning til alle mennesker i hele landet.

I goshoens åbningsafsnit formulerer Daishonin klart og fyldestgørende grundfilosofien til frelse, som er hjertet i hans lære. Denne filosofi eksisterer for hele menneskeheden lykke:

”Hvis du ønsker at frigøre dig fra fødsels og dødens lidelser, som du har udholdt siden tiden uden begyndelse, og med sikkerhed opnå uovertruffen oplysning i dette liv, må du begribe den mystiske sandhed, der oprindeligt er iboende i alle levende væsener. Denne sandhed er Myoho-renge-kyo. At chante Myoho-renge-kyo vil derfor gøre dig i stand til at forstå den mystiske sandhed i alt liv.” (ND, 38)

Jeg vil godt på et senere tidspunkt tale mere detaljeret om dette afsnits dybe mening. Men kort siger det, at hvis vi i os selv kan manifestere den mystiske sandhed, som findes i alle levende væsener, kan vi frigøre os fra fødsels og dødens endeløse lidelser. Navnet på den mystiske sandhed er Myoho-renge-kyo, og måden at manifestere den på er ved at chante Myoho-renge-kyo.

Betydningen af vores eksistens som mennesker

”Alligevel er det sådan, at du ikke hengiver dig til Den mystiske lov, men til en laverestående lære, hvis du tror, at Loven er

uden for dig selv, selv om du chanter og tror på Myoho-renge-kyo.” (ND1, 38)

Begrebet ’at opnå buddhatilstand i dette liv’ henviser til et almindeligt menneske, der bliver oplyst i løbet af dets nuværende eksistens. Det kan desuden udvides til også at betyde, at mennesket kan opnå dette, nøjagtigt som det er. Derfor er ’opnå buddhatilstand i dette liv’ det samme som ’opnå buddhatilstand i sin nuværende form.’ Det er indfaldsvinklen til buddhatilstand i Lotus Sutraen, og det illustreres med eksemplet med Dragekongens datter i sutraens 12. kapitel, ’Devadatta’.

Dette står i skarp kontrast til lærerne før Lotus Sutraen, som fortæller, at man først kan blive oplyst efter at have praktiseret askese i utallige liv. Da buddhatilstanden er ét med Den evige mystiske lov og bugner af uendelig visdom og medfølelse, opfattede man det som noget, der var fuldstændig adskilt og fjernt fra almindelige menneskers liv, som var badet i illusioner. For at opnå oplysning skulle man derfor overkomme den ufatteligt dybe kløft mellem en buddhas spirituelle tilstand og et almindeligt menneske. Dette gav grobund for ideen om, at det var nødvendigt at udføre streng praktisering i utallige kalpaer.

Det menneskelige hjerte har mange facetter, er følsomt og rigt, og det har kapacitet til at udrette utrolige bedrifter. Men netop af den grund oplever det ofte også store lidelser og pinsler. Og det menneskelige hjerte kan blive fanget i en endeløs, nedadgående spiral. Vil vores liv for evigt

vandre på de onde stier, eller vil vi lykkes med at føre dem ind på godhedens bane?

I mange af sine skrifter understreger Daishonin gentagne gange hjertets eller sindets altafgørende vigtighed. Det er på livets indre plan, at potentialet findes for et dramatisk skift fra ondt til godt eller fra godt til ondt. Det er derfor, at Daishonins lære om oplysning kan opfattes som en proces, der begynder med en indre ændring. Det er, med andre ord, gennem troens kraft, at vi kan besejre de negative funktioner, der findes indeni os. De negative funktioner, der, styret af det fundamentale mørke, har plads i alle menneskers hjerte. Og i samme åndedrag kan vi manifestere livets positive funktioner som er ét med dharmanaturen – som er vores buddhatilstand.

Dette nuværende liv, i hvilket vi er blevet født som mennesker, er en gylden mulighed til at sikre, at vores liv ikke længere vandrer på de onde stier, men i stedet krydser godhedens stier.

Den indre ændring er vigtigst

”Derfor må du, når du chanter Myoho-renge-kyo og reciterer renga,⁹ opbyde dyb tro på, at Myoho-renge-kyo er selve dit liv.” (ND, 38)

”Væk dyb tro og pudse dit spejl flittigt dag og nat. Hvordan skal du pudse det? Kun ved at chante Nam-myoho-renge-kyo.” (ND, 39)

I ’Om at opnå buddhatilstand i dette liv’ forklarer Daishonin grundigt, at vi ikke kan opnå oplysning uden en dyb ændring i vores

liv. Det vil sige en ændring i vores hjerte og sind.

Først og fremmest siger han, at den mystiske sandhed, som alle levende væsener er besmykket med, afslører ’princippet om det gensidige forhold mellem et enkelt livsøjeblik og alle fænomener’. Det betyder, at vores liv eller vores sind i hvert eneste øjeblik rummer alle fænomener og gennemtrænger alle fænomener. Det kan man beskrive som en livstilstand, hvor man er ét med universet.

Daishonin advarer os desuden om, at hvis vi søger Den mystiske lov uden for os selv, så vil vi aldrig kunne opnå oplysning, uanset hvor mange daimoku vi chanter. Tværtimod vil vores buddhistiske praktisering blot ”blive endeløs pinefuld og barsk”. (ND1, 39). Han siger klart: ”Alligevel er det sådan, at du ikke hengiver dig til Den mystiske lov, men til en underordnet lære, hvis du tror at, Loven er uden for dig selv, selv om du chanter og tror på Myoho-renge-kyo.”

Daishonin forklarer, at nøglen til at chante daimoku er at opbyde dyb tro. Hvis vi gør dette, siger han, kan vi polere vores liv og opnå oplysning. Han skriver: ”Derfor må du, når du chanter Myoho-renge-kyo og reciterer renga, opbyde dyb tro på, at Myoho-renge-kyo er selve dit liv.” (ND1, 38), og ”Væk dyb tro og pudse dit spejl flittigt dag og nat. Hvordan skal du pudse det? Kun ved at chante Nam-myoho-renge-kyo.” (ND1, 39).

⁹ ”Chante Myoho-renge-kyo og recitere renga” betyder at chante Den mystiske lovs daimoku, altså Nam-myoho-renge-

kyo.

Betydningen af at opnå buddhatilstand i dette liv set fra et individuelt synspunkt

I Nichiren Daishonins buddhisme handler det at 'opnå oplysning' ikke om at påbegynde en ufattelig lang rejse for at blive en strålende, guddommelig buddha. Det handler derimod om at opnå en ændring dybt i vores væsen. Dette revolutionerende syn på opnåelse af oplysning ændrer grundlæggende hele meningen med den buddhistiske praktisering, som den traditionelt er blevet opfattet.

Praktiseringen handler med andre ord ikke om at bestige den højeste top i en fjern fremtid. Det er snarere den konstante indre kamp mellem to uforenelige retninger: at åbenbare vores iboende dharmanatur eller at lade os styre af vores fundamentale mørke og illusioner. Denne uendelige indsats for at polere vores liv er hjertet og essensen af buddhistisk praktisering.

Kun ved at vinde over vores indre mørke og negativitet kan vi sejre i livet og åbenbare vores fulde potentiale. Det gælder også, hvis vi ønsker at opnå fuld tilfredsstillelse i vores liv. Derfor vil jeg gerne understrege, at den praktisering, som Nichiren Daishonin etablerede for at opnå buddhatilstand i dette liv, er det eneste middel til at overvinde mørke og illusion, der er den grundlæggende kilde til menneskelig ondskab. Det er med den praktisering, vi kan kultivere ægte uafhængighed, skabe et stærkt selv og opnå en livstilstand fuld af uendelig lykke og fred i sindet. At opnå buddhatilstand i dette liv bliver derigennem det fundamentale formål med den enkeltes liv.

Betydningen af at opnå buddhatilstand i dette liv set fra et kollektivt synspunkt

”Lotus Sutraen er sutraernes konge, den direkte vej til oplysning. For den forklarer, at vores livs væsen, som manifesterer sig som godt eller ondt hvert eneste øjeblik, i virkeligheden er Den mystiske lovs væsen. Hvis man chanter Myoho-rence-kyo med dyb tro på dette princip, er man sikker på at opnå buddhatilstand i dette liv. Det er derfor, sutraen fastslår: ”Efter mit livs ophør bør man acceptere og holde denne sutra i hævd. En person, der gør således, vil med sikkerhed og uden tvivl opnå buddhavejen.” Tvivl aldrig det mindste.” (ND1, 40).

Hvis du tror, at Loven er uden for dig selv, hengiver du dig ikke til Den mystiske lov

At chante Nam-myoho-rence-kyo er at blive ét med Den mystiske lov. Det er en buddhistisk praktisering, hvorved vi kan sammensmelte vores liv med Den mystiske lov. Samtidig er det en kamp for at overvinde det indre mørke, der forhindrer, at denne sammensmeltning finder sted. Når vi gennem tro tilintetgør dette mørke af illusion og uvidenhed og bliver ét med Den mystiske lov, udfolder denne store lovs uendelige kraft sig i vores liv. Sådan er den umådelige fordel af at chante Nam-myoho-rence-kyo.

At chante Nam-myoho-rence-kyo med søgende sind er essensen af den buddhistiske praktisering, der er etableret og udbredt af Nichiren Daishonin. ”Det er hjertet, der er vigtigst” (ND1, 288), understreger Daishonin.

Når det drejer sig om at chante daimoku, bør vi derfor - frem for alt andet - kæmpe for at opbyde modig tro til at overkomme vores illusioner uden at blive besejret af de tre store forhindringer og fire djæвле.

At gøre princippet om årsag og virkning for at opnå buddhatilstand til kernen og den inderste essens af vores liv

Myoho-renge-kyo er navnet på den højeste mystiske sandhed, og Nam-myoho-renge-kyo er navnet på buddhaers livstilstand, som udtrykker og åbenbarer denne sandhed. Derfor udfolder de uendelige fordele af Myoho-renge-kyo sig i vores liv, når vi chanter Nam-myoho-renge-kyo. Dette er, hvad det betyder at frembringe buddhatilstandens verden.

Her er det princippet om 'årsag og virkning i et enkelt livsøjeblik', hvori tro er årsagen og manifestationen af buddhatilstand er virkningen. Når vi fortsat chanter Nam-myoho-renge-kyo i tider med både lidelse og glæde, mens vi både kæmper for vores egen og andre menneskers lykke, kan vi gøre dette princip om årsag og virkning for at opnå buddhatilstand til essensen af vores liv. Når vi gør dette, vokser buddhatilstandens uovervindelige tilstand frem i os. Dette er meningen med "opnå buddhatilstand i dette liv".

¹⁰ At hengive sig til Myoho-renge-kyo er i sig selv oplysning: Den mystiske lov er den grundlæggende lov, hvorved alle buddhaer i de tre eksistenser opnår oplysning. Nichiren Daishonin erkendte Den mystiske lov i sit eget liv og manifesterede den i Gohonzons konkrete form - objektet for grundlæggende hengivelse. At chante Nam-myoho-renge-

I sin afhandling 'Hengivelsesobjektet til iagttagelse af ens sind' erklærer Daishonin: "Shakyamuni Buddha, som har opnået perfekt oplysning, er vores eget kød og blod. Hans praktisering og de deraf kommende dyder er vores marv og ben." (WND1, 365). Han forklarer, at det at praktisere til Gohonzon i sig selv er at opnå oplysning¹⁰. Kraften fra at chante Nam-myoho-renge-kyo gør os i stand til at manifestere årsag og virkning i et enkelt livsøjeblik. Det betyder at tro (årsag) fører til manifestationen af vores buddhatilstand (virkning).

Anskuet i dette lys er vores stemme, der chanter daimoku, "stemmen af urokkelig tro og søgende sind", der nedbryder det indre mørke af uvidenhed og illusioner, og bortfejer forhindringer og djævelske funktioner. Det er også det modige "løvebrøl", der kommer frem fra den buddhatilstand, vi har frembragt som resultat af vores daimoku.

Recitationen af Nam-myoho-renge-kyo er ikke kun "troens stemme" fra almindelige mennesker. Det er også "buddhatilstandens stemme." Af denne grund bør vi altid tilstræbe at chante klangfulde daimoku med en vibrerende og frisk rytme som en galopperende hest.

Det kan også siges, at det at chante daimoku er en handling, hvorved vi bekræfter, at vores egen eksistens er Myoho-renge-kyo. Det repræsenterer en kamp for at

kyo med tro på denne Gohonzon udgør praktiseringen med at iagttage sit sind for at kunne opnå buddhatilstand ved at erkende Den mystiske lov i vores eget liv. Dette er princippet 'at praktisere til Gohonzon, og det er i sig selv at opnå oplysning'.

vende tilbage til vores sande, oprindelige selv og tappe den indre livskraft, som vi har besiddet fra tiden uden begyndelse.

Den mystiske lov og ufuldstændige lærer

“Alligevel er det sådan, at du ikke hengiver dig til Den mystiske lov, men til en laverestående lære, hvis du tror, at Loven er uden for dig selv, selv om du chanter og tror på Myoho-enge-kyo. ”Laverestående lære” betyder andre lærer end denne [Lotus] Sutra, som alle er hensigtsmæssige eller foreløbige. Ingen hensigtsmæssig eller foreløbig lære fører direkte til oplysning, og uden den direkte vej til oplysning kan du ikke opnå buddhatilstand, om du så praktiserer liv efter liv i utallige kalpaer. At opnå buddhatilstand i dette liv vil da være umuligt. Derfor må du, når du chanter Myoho-enge-kyo og reciterer rengen, opbyde dyb tro på, at Myoho-enge-kyo er selve dit liv.” (ND1, 38).

Med daimokus dybe betydning må vi altid huske, når vi chanter, at Myoho-enge-kyo er selve vores liv. Hvis vi taber dette punkt af syne, vil vi, lige meget hvor mange daimoku vi chanter, afvige fra den praktisering, Nichiren Daishonin videregav.

Derfor siger Daishonin advarende i ’Om at opnå buddhatilstand i dette liv’: ”Alligevel er det sådan, at du ikke hengiver dig til Den mystiske lov, men til en laverestående lære, hvis du tror, at Loven er uden for dig selv, selv om du chanter og tror på Myoho-enge-kyo.” ’Laverestående’ betyder her ’ufuldstændig’. Den mystiske lov er den ultimative

sandhed, som er perfekt og fuldkommen. En ufuldstændig lære fremsætter derimod kun en delvis sandhed.

Det ovenstående afsnit indeholder en dyb filosofi, der gør op med en af de alvorlige fælder, som religioner har en tilbøjelighed til at falde i. Det indeholder også en afgørende trosfilosofi i forhold til at opnå ægte lykke.

Religion bliver almindeligvis anset for at være en universel stræben efter at forbinde mennesket med det uendelige, absolutte og guddommelige. Selv om dette på en måde er sandt, virker det, som om mange religioner som udgangspunkt postulerer en adskillelse mellem det sekulære og det guddommelige, og mellem mennesker og guder eller buddhaer, og derfor forsøger de at bygge bro over kløften.

Men Daishonin anser den slags lærer, der betragter det absolutte eller guddommelige som værende adskilt fra mennesker, som ufuldkomne. Som eksempel peger han på de foreløbige lærer, som Shakyamuni udlagde før Lotus Sutraen. Disse lærer fremlægger ikke de principper eller den praktisering, der gør det muligt for almindelige mennesker at opnå buddhatilstand i dette liv. Snarere taler de for, at man først må udstå utallige kalpaer af streng praktisering, før man kan opnå oplysning.

I disse foreløbige lærer eksisterede der praktisk talt en uoverstigelig afgrund mellem buddhaer og almindelige mennesker. Kun en lille håndfuld af ganske særlige praktiserende kunne, efter at have udstået barske prøvelser i utallige kalpaer, gøre sig forhåbninger om at opnå målet om oplysning. Derudover er det

ifølge disse lærer utænkeligt, at én, som først er blevet buddha, skulle kunne blive et almindeligt menneske igen. Som regel er den verden, hvor buddhaer opholder sig, ikke denne stridsfyldte saha-verden, hvor almindelige mennesker befinder sig. Buddhaer og almindelige mennesker er fuldstændig adskilte. Så længe der eksisterer en sådan opdeling mellem buddhatilstandens verden og de ni verdener (almindelige eksistensers verden), er det derfor i virkeligheden umuligt at opnå oplysning for alle mennesker. Ud fra dette verdenssyn er almindelige mennesker og den idealiserede buddha milevidt fra hinanden, hvilket ikke efterlader almindelige mennesker andet valg end at søge frelse gennem disse buddhaers hjælp eller indgriben.

At fremkalde og manifestere buddha-naturen

Den slags stærke og målrettede daimoku fremkalder buddhanaturen i alle levende eksistenser. Ikke alene vil buddhanaturen fra Brahma og Shakra og alle buddhaer og bodhisattvaer i hele universet manifestere sig, men de, som chanter Nam-myoho-renge-kyo vil også kunne bryde det fundamentale mørke og illusionernes lænker og afsløre deres egen buddhanatur. Med andre ord er det kraften fra vores stemmer, som chanter Nam-myoho-renge-kyo og forbinder vores liv med Den mystiske lov, der gennemtrænger alle fænomener i de 3000 livsøjeblikke.

I skriftet 'Brev til Niike' forklarer Daishonin yderligere betydningen af at chante daimoku gennem sin berømte analogi om

fuglemoderen og ægget. Han siger, at det at chante Nam-myoho-renge-kyo er "som fuglemoderens varme" (WND 1, 300). Til at begynde med er der kun væske indeni ægget, men takket være fuglemoderens varme udvikles næbbet, øjnene og fjerene. Til sidst bryder fugleungen igennem skallen og udklækkes, og snart flyver den op mod himlen ligesom sin mor. I denne analogi repræsenterer æggets indhold levende væseners buddhanatur, mens fuglemoderen repræsenterer Buddhaen, der fører andre til oplysning. At chante Nam-myoho-renge-kyo er på en og samme tid troens stemme hos almindelige mennesker og en funktion i buddhanaturens livstilstand.

Den vigtigste formaning, Daishonin giver med hensyn til at opnå oplysning gennem at chante Nam-myoho-renge-kyo, er, at vi ikke må se Loven som noget, der er uden for os selv. Hvis vi tror, at Loven findes uden for os selv, falder vi tilbage til den adskillelse mellem buddhaer og almindelige mennesker, der eksisterer i lærerne før Lotus Sutraen.

At mærke at ens eget liv er Nam-myoho-renge-kyo

Nam-myoho-renge-kyos daimoku har uendelig velgørende kraft. Soka Gakkais anden præsident, Josei Toda, beskrev Den mystiske lovs uendelige kraft således: "Det er som at ligge udstrakt på ryggen et vidt åbent sted og kigge op mod himlen. Alt det, du ønsker dig, viser sig med det samme. Uanset hvor meget du måske giver væk, er der altid mere. Det bliver aldrig udtømt. Prøv at se, om du kan opnå denne tilstand i dit liv."

Nam-myoho-renge-kyo kan virkelig sammenlignes med en ønske-opfyldende juvel. Hvordan kan vi udvikle denne grænseløse livstilstand, som gør os i stand til at frembringe den nødvendige styrke, når den behøves? Præsident Toda sagde ofte: ”Hvis du virkelig ønsker at opnå en sådan livstilstand, bliver du nødt til at kæmpe for Lotus Sutraen og kosen-rufu med hver eneste fiber af dit væsen.”

Det er en dyb beslutning om altid at kæmpe sammen med buddhaerne fra de tre eksistenser og med Brahma og Shakra - uanset hvor du befinder dig i universet - for at virkeliggøre en verden med lykke og fred hengivet til værdiskabelse. En kamp, der foregår ved at hjælpe andre til at overkomme deres lidelser og ulykke såvel som lidelserne ved fødsel, alderdom, sygdom og død. Sådan var min mentors stærke og uhæmmede ånd.

Igennem alt fortsatte Toda ufortrødent med at søge Loven, der ikke findes nogen andre steder end i vores eget liv. Og han understregede betydningen af at leve sand mod sig selv. Hans udgangspunkt var den dybe indsigt, som han opnåede i fængslet: at Buddhaen er selve livet, og hans erkendelse af sin identitet som bodhisattva fra jorden.

Han talte også ofte om den holdning i tro, som vi behøver for at kunne opfatte Den mystiske lov indeni os selv og sagde: ”I er nødt til at have beslutningen om, at Nam-myoho-renge-kyo er jeres eget liv!” eller: ”At udbrede Den mystiske lov i Lovens sidste periode betyder at have fast tro på, at ens liv ikke er noget andet end Nam-myoho-renge-kyo!”

Det er denne ånd, som Daishonin lærer os, når han siger:

”Derfor må du, når du chanter Myoho-renge-kyo og reciterer renga, opbyde dyb tro på, at Myoho-renge-kyo er selve dit liv”. (ND1, 38)

Del C

Kosen-rufu

C-1

'Om at etablere den rette lære for fred i landet' og kosen-rufu

Fra SGI Newsletter nr. 9379, 6. april 2016

SGI i samfundet

Gruppemøder og shakubuku er nøgleaktiviteter, som SGI-medlemmer udfører på grundlag af 'Etablering af den korrekte lære for fred i landet'.

Udstillinger for at styrke bevidstheden om menneskerettigheder, afskaffelse af atomvåben og bæredygtig udvikling, er også aktiviteter i samfundet baseret på 'Etablering af den korrekte lære for fred i landet'. De har til formål at gøre den buddhistiske lære om respekt for livets værdighed til livets grundlæggende motiverende princip.

Nichiren Buddhismen er en lære, som gør mennesker i stand til at transformere deres livstilstand og udvikle en tilstand af absolut lykke i løbet af det nuværende liv. Endvidere stræber den også, gennem en sådan dyb indre transformation i hvert individ, efter at opnå fred i samfundet som helhed.

Nichiren Daishonin redegør for princippet om at skabe fred i sin afhandling 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet'.

'At etablere den rette lære' betyder at fremme troen på og accepten af Buddhismens rette lære som fundament for folks liv og at gøre Buddhismens lære om respekt for livets værdighed til samfundets grundlæggende motiverende princip. 'Der kan skabe fred i landet' betyder at skabe fred og velstand i samfundet såvel som sikkerhed og tryghed for alle individer i deres hverdag.

Ud over at betyde nationen, som en politisk institution centreret om den regerende magt, refererer 'landet' i 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet' på et dybere niveau til basen af folks daglige liv og levned. I dette perspektiv refereres der ikke kun til den sociale struktur skabt af mennesker, men også til landet selv – de naturlige omgivelser.

Nichiren Daishonins overbevisning om, at folket er den vigtigste tilstedeværelse i landet, ses måske også i hans regelmæssige brug af det kinesiske skrifttegn for 'land' (eller 'nation') i det oprindelige manuskript af 'Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet'. Dette tegn skrives med symbolet for 'folk' inde i en rektangulær ramme i modsætning til symbolet for 'konge', eller det, der angiver et militærdomæne inde i en rektangulær ramme, hvilke begge var mere almindeligt brugte skrifttegn.

Daishonin skrev også: "En konge ser sit folk som sine forældre" ('Offerings in the Snow', WND 2, 809), og hævdede, at de, som

har magt, bør gøre folket til deres fundament. Han advarede yderligere om, at magthavere, som ”undlader at forstå og tage hensyn til den brede befolknings lidelser” vil falde ned på de onde stier (se ’On the Protection of the Nation’, WND2, 92).

Selvom ’Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet’ blev skrevet for at skabe fred i den tids Japan, er afhandlingens underliggende ånd – ud over at opnå fred og sikkerhed for folket – også at virkeliggøre fred i hele verden og lykke for hele menneskeheden langt ind i fremtiden.

Daishonin skrev denne afhandling som en protest over for de regerende autoriteter ud fra sit ønske om at gøre en ende på befolkningens lidelser i hans samtid. Han viste, gennem sit eget eksempel, at buddhismens praktiserende ikke må stille sig tilfreds med en praktisering, der alene består af bønner for ens egen oplysning. De bør i højere grad, baseret på buddhismens ånd og principper, engagere sig aktivt i at søge løsninger på de problemer og anliggender, som samfundet står over for.

Vor tids Soka Gakkai er engageret i anstrengelserne for at løse globale anliggender inden for områderne fred, kultur, uddannelse og menneskerettigheder, baseret på Nichiren Buddhismens principper og idealer. Disse bestræbelser er ligeledes i direkte overensstemmelse med princippet og ånden, som er formuleret af Daishonin i ’Om at etablere den rette lære der kan skabe fred i landet’.

Kosen-rufu

Buddhismens mål er at dele og udbrede den rette lære, som legemliggør Buddhaens oplysning, at lede alle mennesker mod opnåelse af livstilstanden buddhatilstand og at realisere fred og velstand for hele menneskeheden.

Derfor erklærer Shakyamuni Buddha i Lotus Sutraen: ”Efter jeg er gået ind i intetheden, skal I, i den sidste 500-års periode, udbrede den (denne lære) vidt og bredt i hele Jambudvipa (hele verden) og aldrig tillade, at videregivelsen bliver afbrudt. Ej heller må I tillade (negative kræfter såsom) onde djævle, djævlens folk, himmelske væsener, drager, yakshas, kumphanda dæmoner eller andre at gribe den fordel!” (’Former Affairs of the Bodhisattva Medicine King’, kap. 23, LSOC, 330.)

Dette afsnit erklærer, at i den ’sidste 500-års periode’ – dvs. denne nuværende periode af ’Lovens sene periode’ – bør Den mystiske lov ’udbredes vidt og bredt’ i hele verden. (’Udbredes vidt og bredt’ figurerer her som en oversættelse af de kinesiske skrifttegn, der på japansk udtales kosen-rufu).

I Lotus Sutraen overdrager Buddhaen også missionen med at udbrede læren vidt og bredt, eller kosen-rufu, i Lovens sene periode, til jordens bodhisattvaer. De er som hans disciple fra den ufatteligt fjerne fortid de bodhisattvaer, der grundigt har trænet og smedet deres liv.

Under forkyndelsen af Lotus Sutraen fremkommer der utallige mængder af sådanne bodhisattvaer fra jorden. Ledet af Bodhisattva Fremragende Praktisering aflægger de ed på

at udbrede Den mystiske lov, Lotus Sutraens essens, efter Shakyamunis bortgang.

Shakyamuni forudsiger til gengæld, at efter hans død vil disse jordens bodhisattvaer dukke op i denne lidelsesfulde verden og ligesom solen og månen oplyse mørket i folks liv og lede dem til oplysning.

Kosen-rufu er Nichiren Daishonins fundamentale ånd

Nichiren Daishonin bestræbte sig på at sprede Nam-myoho-renge-kyos store lov i den sene periodes onde tid i nøjagtig overensstemmelse med det førnævnte afsnit fra Lotus Sutraen, alt imens han gennemgik utallige livstruende forfølgelser.

Daishonin refererer til den omfattende udbredelse af Den mystiske lov, eller kosen-rufu, som følger:

”Den ’store ed’ henviser til udbredelsen af Lotus Sutraen [Nam-myoho-renge-kyo]”. (OTT, 82)

”Hvis Nichirens medfølelse i sandhed er stor og omfattende, vil Nam-myoho-renge-kyo spredes i ti tusinde år og mere, ud i al evighed, for den har den velgørende kraft til at åbne alle levende væsener i Japans lands blinde øjne, og den blokerer for vejen, der fører til de uophørlige lidelsers helvede.” (’On Repaying Debts of Gratitude’, WND1, 736)

”Da jeg, Nichiren, først begyndte at tro på Lotus Sutraen, var jeg som en enkelt vanddråbe eller et enkelt støvkorn i hele Japans land. Men senere, når to mennesker,

tre mennesker, ti mennesker og efterhånden et hundrede, et tusinde og en million mennesker kommer til at recitere Lotus Sutraen [chante Nam-myoho-renge-kyo] og videregive den til andre, vil de danne et Sumerubjerg af perfekt oplysning og et hav af mægtig nirvana. Søg ingen anden vej til at opnå buddhatilstand!” (’The Selection of the Time’, WND 1, 580)

Fra disse uddrag kan vi tydeligt se, at det at opnå kosen-rufu, den omfattende udbredelse af Den mystiske lov, er Nichiren Daishonins fundamentale ånd.

Daishonin tilskyndede også gentagne gange sine tilhængere til at dedikere deres liv til kosen-rufu, opnå buddhatilstand og virkeliggøre princippet om ’At etablere den rette lære der kan skabe fred i landet’.

Soka Gakkai – gør kosen-rufu til en realitet

Soka Gakkai er en harmonisk forsamling af buddhistiske praktiserende, som har arvet og viderefører Daishonins ånd ved at udbrede Den mystiske lov, akkurat som han forklarer i sine breve og afhandlinger.

Daishonin skrev: ”Hvis du har samme ånd som Nichiren, må du være en bodhisattva fra jorden”. (’Alle fænomeners sande aspekt’, ND-1, 147.) Soka Gakkai, som har udbredt Den mystiske lov i samme ånd som Daishonin, er den organisation af jordens bodhisattvaer, som fuldfører kosen-rufus mission.

Før Soka Gakkai dukkede op, 700 år efter Daishonins død, havde ingen været i stand til at udbrede Den mystiske lov vidt og bredt.

Det er Soka Gakkai, der har gjort Shakyamunis og Nichiren Daishonins forudsigelser til virkelighed. Dette er bevis på, at Soka Gakkai er organisationen, som er opstået for at udføre kosen-rufus mission og handle i overensstemmelse med Buddhaens intention.

Soka Gakkai gør kosen-rufu til en realitet ved at sprede Den mystiske lov i hele verden, akkurat som Lotus Sutraen forklarer.

Del D

Soka Gakkais historie

D-1

Soka Gakkais historie

Fra SGI-Studieafdelings serie, 'Det grundlæggende i Nichiren Buddhismen for Den ny æra af verdensomspændende kosen-rufu' (SGI-nyhedsbrev nr. 9872 og 9905 og uddrag fra SGI-nyhedsbrev nr. 9822).

I dette kapitel vil vi undersøge Soka Gakkais historie ved at se på det, de tre stiftende præsidenter, der dedikerede deres liv til kosen-rufu, opnåede, og deres fælles mentor-discipel-ånd.

Lotus Sutraen er det buddhistiske skrift, der klargør Shakyamuni Buddhas egentlige formål og hensigten med hans lærer. Buddhaens hensigt er, at alle mennesker frembringer buddhatilstandens visdom, der altid har været iboende i dem, og at de etablerer urokkelig lykke for sig selv og for andre. Derved skabes grundlaget for fred i hele verden.

Lotus Sutraen beskriver dem, der stræber efter at virkeliggøre Buddhaens hensigt som den sande Mahayana-læres bodhisattvaer. De gør det ved at kæmpe mod alle former for forhindringer for at opnå en dybtgående forandring i deres eget og andres liv. Sutraen lærer, at disse bodhisattvaer viser sig efter Shakyamuni Buddhas bortgang i en tid kaldet

Lovens sene dage. De arbejder for at sprede Lotus Sutraen i hele verden og dermed realisere Buddhaens formål. En proces, vi kalder kosen-rufu, den omfattende udbredelse af Sutraens lære. Bodhisattvaerne, der påtager sig denne mission, kaldes Bodhisattvaerne af jorden.

Lederen af Bodhisattvaerne fra jorden, som optræder i Lotus Sutraen, hedder Bodhisattva Fremragende Praktisering. Nichiren Daishonin, som var vækket til sin mission om at opfylde rollen som Fremragende Praktisering i de sene dage, gjorde det store ønske og eden for kosen-rufu, Buddhaens vilje og mandat beskrevet i Sutraen, til sit eget. Han rejste sig for at virkeliggøre denne vilje og etablerede den grundlæggende lære og praksis for at befri alle mennesker og hele samfundet fra lidelse i lovens sene dage. Af denne grund er Daishonin kendt som Buddhaen i lovens sene periode.

I dag er det Soka Gakkai, der har arvet og viderefører Daishonins ånd og er dybt dedikeret til at udføre missionen om at skabe verdensomspændende kosen-rufu og inderligt går frem i bestræbelserne for at virkeliggøre dette mål. De ledere, der har etableret praktiseringen urokkeligt med bevidstheden og beslutsomheden om at opnå kosen-rufu i moderne tid, er Soka Gakkais tre første præsidenter: den første præsident Tsunesaburo Makiguchi, den anden præsident Josei Toda og den tredje præsident, Daisaku Ikeda (senere SGI's ærespræsident og præsident for SGI). Sammen respekteres de som Soka Gakkais tre stiftende præsidenter.

Herefter vil vi henvise til disse tre stiftende præsidenter med betegnelsen Sensei efter efternavnet. [Sensei betyder lærer og er en høflig betegnelse, som udtrykker respekt].

1. Første præsident Tsunesaburo Makiguchis tid

Etableringen af Soka Kyoiku Gakkai

Som en pædagog, der på første hånd var engageret i grundskoleundervisning, var det Makiguchi Senseis håb og løfte at gøre det muligt for alle børn at skabe personlig lykke som et selvberørende medlem af samfundet. Han hengav sig til at udvikle en tilgang til uddannelse, der ville gøre dette muligt.

Makiguchi Sensei forskede grundigt og formulerede en teori om værdi, der kunne tjene som et fundament for den unikke pædagogik, han senere ville systematisere. I den proces stødte han på Nichiren Daishonins Buddhisme. Han indså, at den præciserede principperne og en grundlæggende praksis for at muliggøre den form for livsforandring, der ville give anledning til værdiskabelse i det menneskelige samfund. I 1928 tog han troen på Nichiren Buddhismen til sig som medlem af Nichiren Shoshu – en buddhistisk skole, baseret på læren, arvet af Nikko Shonin, Daishonins direkte discipel og efterfølger. Makiguchi Sensei var 57 år på det tidspunkt.

Makiguchi Sensei fortæller om sin sindstilstand umiddelbart efter at have taget Nichiren Buddhismen til sig. Han skriver:

”Med en ubeskrivelig glæde har jeg fuldstændig ændret den måde, jeg har levet i næsten 60 år.”¹¹ Som denne udtalelse antyder, optog han Daishonins lære som et livsprincip og hengav sig til det. Han anså det for at være en styrke- og energi-kilde til at skabe værdi og opnå reelle positive resultater midt i samfundet og i hverdagen.

I forhold til sin motivation for at praktisere og tro, siger Makiguchi Sensei: ”I mødet med Lotus Sutraen indså jeg, at Sutraens lære på ingen måde er i modstrid med principperne i filosofi og videnskab, som er grundlaget for vores dagligdag.”¹²

Samme år fulgte Toda Sensei sin mentor og tog troen på Nichiren Buddhismen til sig.

Den 18. november 1930 udgav Makiguchi Sensei det første bind af sin ’Soka Kyoikugaku Taikai’ (Den værdiskabende pædagogiks system). Dette arbejde systematiserede hans synspunkter og ideer om uddannelse og var tænkt som det første af tolv bind (hvoraf fire i sidste ende blev udgivet).

Makiguchi Senseis discipel, Toda Sensei, hjalp personligt med at finansiere udgivelsen og deltog i alle aspekter af processen, herunder organiseringen og redigeringen af Makiguchi Senseis notater til et manuskript og opdeling af indholdet i kapitler.

Forlæggeren angav Tsunesaburo Makiguchi som forfatter, Josei Toda som udgiver og trykker og Soka Kyoiku Gakkai (”Værdiskabende Uddannelses-samfund”, forgængeren for Soka Gakkai) som forlag.

11 Oversat fra japansk. Tsunesaburo Makiguchi, ’Soka kyoikugaku ronshu’ (skrifter om værdiskabende uddannelse), i ’Makiguchi Tsunesaburo Zenshu’ (Tsunesaburo Makiguchis

samlede værker) (Tokyo: Daisanbunmei-Sha, 1984) vol. 8, s. 406.

12 Ibid. s. 405.

Det var første gang Soka Kyoiku Gakkais navn optrådte offentligt og af denne grund fejres 18. november, dagen for værkets udgivelse som dagen for Soka Gakkais grundlæggelse. [Efter at det japanske samfund blev praktisk talt ødelagt af den militaristiske regering, som det vil blive forklaret nedenfor, genskabte og omdøbte Toda organisationen til Soka Gakkai].

Soka betyder "værdiskabelse". Formålet med uddannelse og formålet med livet er at efterstræbe lykke, og navnet Soka udtrykker Makiguchi Senseis tankegang om, at skabelsen af værdi er en integreret del af at skabe lykke.

Idéen til at bruge ordet Soka opstod i løbet af en samtale mellem de to innovative pædagoger. Man kan sige, at fødslen af Soka Gakkai i sig selv var en udkrystallisering af den forenede ånd mellem mentor og discipel....

Udfordring af Japans militarisme

I det hensynsløse kapløb for at udvide landets fodfæste i krigen med stats-shinto¹³ som den åndelige søjle, bestræbte den militaristiske regering sig på at påtvinge tanke-ensretning blandt Japans befolkning. Soka Kyoiku Gakkai-gruppemøder og andre aktiviteter kom under overvågning af et 'højtstående special-politi', som var ansvarlig for at undersøge såkaldte tankeforbrydelser.

På det tidspunkt pressede regeringen borgerne til at besøge og bede til Shinto-

helligdommene og til at opbevare og tilbede talismaner, repræsenterende sol-gudinden, som er den kejserlige slægts mytiske ophavskvinde. I juni 1943 afleverede Nichiren Shoshus præster i frygt for regeringens undertrykkelse følgende anmodning til Soka Kyoiku Gakkai: "Hvorfor accepterer I ikke Shinto-talismanen?" Anmodningen blev fremsat til Makiguchi Sensei i nærværelse af højstepræsten.

Holdningen, der lå i at Nichiren Shoshu accepterede regeringens krav om at opbevare sol-gudindens talisman, indebar meddelagtighed i bagtale af Loven (bagtale af den rette buddhistiske lære). Det var en krænkelse af Nichiren Daishonins og hans efterfølger Nikko Shonins lære, som Nichiren Shoshu hævdede at være arvtager af. Makiguchi Sensei nægtede at acceptere Shinto-talismanen, og Soka Kyoiku Gakkai fortsatte således med at opretholde Daishonins lære og være et eksempel på klart at irrettesætte bagtale af Loven.

Den 6. juli 1943, mens Makiguchi Sensei besøgte Shimoda i Izu, Shizuoka præfekturet, og Toda Sensei samtidig var i Tokyo, blev de begge arresteret af detektiver af det 'højtstående special-politi'. 21 Soka kyoiku Gakkai-ledere blev arresteret under mistanke for at have begået højforrædderi (forbrydelse af krænke kejserens værdighed) og overtræde loven om bevarelse af freden.¹⁴

13 Stats-shinto: en national religion, etableret og fremmet af regeringen under kejsersystemet i Japan efter Meiji-genoprettelsen i 1868. Den militaristiske regering brugte det som et middel til at sætte folk under tankekontrol. Tilbedelse

af solens gudinde var dens grundprincip.

14 fredsbevarende lov: vedtaget i 1925 og fuldstændig revideret i 1941, denne lov blev brugt til at undertrykke tanker med begrundelse i at beskytte den japanske "nationale

Alle de arresterede blev udsat for hårde forhør, og de fleste af dem opgav deres tro. I sidste ende var det kun Makiguchi Sensei og hans betroede discipel, Toda Sensei, der modstod og holdt fast i deres tro. Makiguchi Sensei forklarede endda Nichiren Buddhismens lære til de anklagere og dommere, der udspurgte ham. Begge nægtede at give efter for autoriteternes pres og fortsatte med at opretholde buddhismens retfærdige principper.

Den 18. november 1944 døde Makiguchi Sensei i en alder af 73 år på Tokyo interneringscenter på grund af underernæring og alderssvækkelse. Den dag, han døde, var den samme som dagen for Soka Gakkais grundlæggelse.

Gennem sit liv levede og praktiserede han i overensstemmelse med Daishonin skrifter. Han tøvede ikke – selv med risiko for sit liv. Han levede som en ædel pioner, der genoplivede Daishonins ånd om at udbrede den mystiske lov for at føre folk fra lidelse til lykke i moderne tid.

Toda Senseis opvågnen i fængslet

Mens Toda Sensei var fængslet og i starten af 1944, begyndte han, ud over at chante mange daimoku, at læse Lotus Sutraen og grunde dybt over den. I den proces nåede han en opvågnen, en erkendelse af, at "Buddhaen er selve livet".

Mens han fortsatte med at chante og fordybe sig i overvejelser, blev Toda Sensei

også klar over, at han selv var en Bodhisattva fra jorden, der havde været til stede ved ceremonien i luften. Denne ceremoni er beskrevet i Lotus Sutraen, hvor Bodhisattvaerne fra jorden blev betroet den omfattende udbredelse af Sutraens lære i tiden efter Shakyamuni Buddha. Således blev han i november 1944 vækket til den dybe overbevisning: "Jeg, Toda, er en Bodhisattva fra jorden", hvis mission det er at udføre kosen-rufu.

Toda Sensei udviklede gennem denne dybe opvågnen, som han oplevede i fængslet, en urokkelig overbevisning om Nichiren Buddhismens lærer og besluttede overbevist, at det var hans personlige mission at sikre udbredelsen på verdensplan. Den opvågnen, som Toda Sensei havde oplevet, mens han var i fængsel, blev den primære inspiration bag en genoplivelse af buddhismen i den moderne tidsalder og den kraftige fremgang af Soka Gakkai som en religiøs gruppe, dedikeret til realiseringen af kosen-rufu.

På en Mindehøjtidelighed for Makiguchi Sensei efter krigen henvendte Toda Sensei sig til sin afdøde mentor:

"I din enorme og grænseløs medfølelse, lod du mig endda ledsage dig i fængsel. Som et resultat deraf kunne jeg med hele mit væsen læse passagen fra Lotus Sutraen: "De personer, der havde hørt Loven dvælede her og der i forskellige buddhalande, konstant genfødt i selskab med deres lærere" (LSOC, s. 178). Fordelen ved dette var, at jeg kom til at kende min tidligere eksistens som en

statsorden" og bevare freden. Loven indeholdt bestemmelser om hårde straffe til personer, der overtrådte den, herunder

dødsstraf.

Bodhisattva fra jorden og med mit eget liv kunne jeg absorbere endog en lille del af Sutraens betydning. Kunne der være nogen større lykke end dette?”¹⁵

Denne passage ovenfor fra 'Lignelsen om Fantombyen' (Lotus Sutraens 7. Kapitel) lærer, at båndet mellem mentor og discipel er sådan, at de altid vil blive født sammen i et buddhaland på et sted, hvor de vil kæmpe sammen for at redde folk fra lidelse.

Mens de fleste af dem, der blev forfulgt af myndighederne, opgav deres tro, udtrykker Toda Senseis ord oprigtig påskønnelse og vilje til at tilbagebetale sin taknemmelighedsgæld til sin mentor under alle omstændigheder. I dem får vi et glimt af styrken af dette bånd mellem mentor og discipel.

2. Anden præsident Josei Todas tid

Den 3. juli 1945 kom Josei Toda ud af fængslet, efter at have gennemlevet to år af sit liv i fangenskab. Han rejste sig alene for at udføre sin mentor Tsunesaburo Makiguchis vilje om at realisere kosen-rufu. Som leder for Soka Gakkai begyndte han straks på genopbygningen af organisationen, som var i en tilstand af ruin.

På det tidspunkt var det japanske folk i dyb fortvivlelse. Krigens ødelæggelser og eftervirkninger skabte kaos og uro. Stats-Shinto, som var blevet påtvunget befolkningen, blev nu afvist sammen med

andre overbevisninger og værdier, som den militaristiske regering gik ind for, men der blev ikke fundet nogen ny kilde til håb.

Toda Sensei var overbevist om, at Nichiren Buddhismen alene udgjorde et åndeligt princip, der var stærkt nok til at lede folk væk fra lidelse og forvirring. Han rejste sig med et stort ønske og en ed om at udbrede dens lære vidt og bredt. Organisationens mål skulle ikke kun være at gennemføre uddannelsesreformer, men at opnå kosen-rufu; det vil sige fred i hele verden og lykke for alle mennesker. I overensstemmelse med dette ændrede han navnet fra Soka Kyoiku Gakkai (værdiskabende uddannelsessamfund) til Soka Gakkai (værdiskabende samfund) og begyndte igen at holde gruppemøder og rejse til fjerntliggende egne for at tilbyde vejledning i tro.

Mødet mellem mentor og discipel – Toda Sensei og Ikeda Sensei mødes

I 1947 mødte Toda Sensei den unge Daisaku Ikeda, som senere skulle blive den tredje Soka Gakkai-præsident (og derefter præsident for Soka Gakkai International).

Ikeda blev født i bydelen Omori i Tokyos Ota-distrikt den 2. januar 1928.

Han voksede op på et tidspunkt, hvor Japan var kastet ud i krig. Han var ni år ved begyndelsen af den anden sino-japanske krig (1937)¹⁶ og tretten år ved udbruddet af krigen mod USA i Stillehavsområdet under 2. Verdenskrig (1941). Efterhånden som krigen

¹⁵ Oversat fra japansk. Josei Toda, 'Makiguchi Sensei Sankaiki ni' (På præsident Makiguchis tredje mindededag) i 'Toda Josei Zenshu' (Josei Todas samlede værker) (Tokyo: Seikyo Shimbun-Sha, 1983), vol. 3, s. 386.

¹⁶ Krigen, der begyndte i 1937 som en japansk invasion af Kina og sluttede med Japans nederlag ved slutningen af 2. Verdenskrig i 1945.

blev intensiveret, blev hans fire ældre brødre, alle i deres bedste alder, indkaldt til militæret og sendt i kamp. For at hjælpe med at forsørge sin familie arbejdede Ikeda på en ammunitionsfabrik. Han led imidlertid af tuberkulose og tilbragte sin tidlige ungdom med fysiske kvaler og dybe overvejelser angående spørgsmålene om liv og død.

Da hans ældste bror, Kiichi, vendte midlertidigt hjem fra slagmarken, beskrev han, hvor megen elendighed krigen forårsagede for de asiatiske folk. Desuden var hans familie blevet tvunget væk fra deres hjem, som brændte under et luftangreb. Gennem disse beretninger og erfaringer var han blevet bittert bevidst om krigens uretfærdighed og tragiske grusomhed.

Efter krigen erfarede familien at Kiichi, som var blevet sendt tilbage til fronten, var blevet dræbt i kamp i Burma (i dag Myanmar). Gennem at være vidne til sin mors dybe sorg over sin søns død, blev den unge Ikedas opfattelse af, at krig er et onde og en forbrydelse mod menneskeheden, styrket og fordybet. I en søgen efter klare svar på spørgsmålet om, hvordan man lever, fordybede han sig i litterære og filosofiske værker.

Det var midt i denne søgen, at han den 14. august 1947 deltog i sit første gruppemøde i Soka Gakkai. Her mødte han Josei Toda, der siden blev hans livslange mentor.

På mødet den aften holdt Toda Sensei en forelæsning over Nichiren Daishonins afhandling 'Om at etablere den korrekte lære for fred i landet'. Da Toda havde afsluttet sin forelæsning, stillede Ikeda ham en række

spørgsmål herunder "Hvad er den rigtige måde at leve på?", "Hvad er en sand patriot?", "Hvad er meningen med Nam-myoho-renge-kyo?" og "Hvad synes du om kejseren?"

Todas svar var klare og velbegrundede og var gennemtrængt af den dybe overbevisning, han havde opnået gennem sine kampe mod Japans militaristiske regering og gennem de to år med uretfærdigt fangenskab. Mens han lyttede, blev den unge Daisaku Ikeda ramt af en følelse af, at han kunne stole på alt, hvad denne mand havde sagt.

Ti dage senere, den 24. august, begyndte Ikeda at praktisere Nichiren Buddhisme og modtog Gohonzon. Han var da 19 år, og Toda Sensei var 47 år.

I april det følgende år blev han indskrevet på aftenskole på Taisei Gakuin (senere, Tokyo Fuji University). I september begyndte han at deltage i Todas forelæsningsserie om Lotus Sutraen. Ved at tage Toda Sensei som sin mentor, fordybede han sit studie og sin forståelse af buddhismen og aflagde ed om at ville leve sit liv for kosen-rufu.

I januar 1949 begyndte han at arbejde på Todas forlagsvirksomhed som redaktør på et magasin for drenge.

Mentorens og disciplens fælles ed om at genopbygge Soka Gakkai

I juli 1949 lancerede Soka Gakkai udgivelsen af det månedlige magasin Daibyakurenge (den store hvide lotus). Det første nummer indeholdt et essay med titlen 'Livets filosofi', som Toda Sensei havde skrevet. Senere da Todas virksomheder, som havde kæmpet for at overleve midt i Japans kaotiske

efterkrigstidsøkonomi, mødte alvorlige finansielle tilbageslag meddelte han, den 24. august 1950, sin hensigt om at træde tilbage fra sin position som Soka Gakkais landsleder.

Ved den lejlighed spurgte den unge Ikeda ham: "Hvem skal være min mentor fremover?" hvorpå Toda Sensei svarede: "Selv om jeg ikke har forårsaget dig andet end problemer, er jeg din mentor." Det bekræfter det ubrydelige bånd mellem mentor og discipel.

Som Todas discipel anstrengte Ikeda sig fuldt ud for at bringe Todas forretningsmæssige anliggender i orden og løse den økonomiske krise. Han besluttede sig dybt i sit hjerte for at gøre det muligt for Toda Sensei at tage fuldt lederskab som præsident for Soka Gakkai.

Ikeda havde besluttet at holde op på aftenskolen, så han fuldt ud kunne støtte sin mentor. Men til gengæld sagde Toda Sensei, at han personligt ville undervise ham og give ham en bred uddannelse, der ville overgå den, han kunne få fra et universitet. Denne private undervisning, kendt som "Toda-universitetet", fortsatte i næsten et årti, indtil året før Todas død.

Midt i denne intensive kamp drøftede Toda Sensei sin vision for fremtiden med sin mest betroede discipel. Dette indbefattede grundlæggelsen af Soka University og etableringen af organisationens avis Seikyo Shimbun for at føre en kamp for kosen-rufu med det skrevne ord. Begge disse institutioner

opstod som et resultat af sådanne dialoger mellem mentor og discipel.

Den 2. præsidents indsættelse

Efter at have overvundet sine forretningsmæssige problemer gik Toda Sensei, som svar på anmodninger fra mange medlemmer, med til at påtage sig positionen som Soka Gakkais præsident. Hans indsættelse som organisationens 2. præsident fandt sted den 3. maj 1951. Ved den lejlighed kundgjorde han sin ed om at opnå et medlemskab på 750.000 husstande.¹⁷ Der var kun omkring 3.000 medlemmer dengang, og ingen kunne tro, at det var muligt at nå det mål, som Toda havde kundgjort.

Før sin tiltræden som præsident gennemførte Toda Sensei en omstrukturering af Soka Gakkai-organisationen. Han indførte en områdebaseret organisering som fundament for fremtidig udvikling og genopfriskede organisationens parathed til at påtage sig udfordringen om at skabe kosen-rufu.

Forud for sin udnævnelse som præsident begyndte Seikyo Shimbun at udkomme den 20. april 1951. Avisens første udgave bragte den første del af Toda Senseis serieroman 'Menneskelig Revolution', som han skrev under forfatternavnet Myo Goku.¹⁸

En menneskelig revolution henviser til den proces, hvorved hver enkelt gennem praktisering af Nichiren Buddhismen opnår en transformation af deres livstilstand, hvilket i

17 På det tidspunkt blev Soka Gakkai's medlemskab angivet gennem af antallet af husstande.

18 Navnet Myo Goku stammer fra Todas fængsels-oplevelse,

hvor han blev oplyst (go) til essensen af buddhismen, nonsubstantialitetens (ku) mystiske sandhed (myo).

sidste ende fører til en forvandling af hele menneskeheden skæbne. Præsident Toda, der fremførte princippet om menneskelig revolution baseret på sin livsfilosofi, stræbte efter at udbrede Nichiren Buddhisme som en lære, der er tilgængelig og anvendelig for alle mennesker i dag.

Umiddelbart efter sin tiltrædelse som præsident etablerede Toda kvinders afdeling, unge mænds afdeling og unge kvinders afdeling efter hinanden.

På samme tid i begyndelsen af 1952 blev Ikeda områderådgiver for Soka Gakkais Kamata-område i Tokyo efter Toda Senseis anvisning. Ikeda ledte en indsats, der resulterede i, at 201 nye husstande tilsluttede sig i februar måned. Det var et gennembrud, der langt overgik den månedlige medlemskabstilslutning i et enkelt område indtil da. Det blev kendt som den historiske februarkampagne. Det markerede et vendepunkt, hvorefter Soka Gakkais fremskridt i retning af at nå et medlemskabsmål på 750.000 husstande accelererede hurtigt.

Toda Sensei havde planlagt at udgive en samling af Nichiren Daishonins skrifter. Han vidste, at dette ville være uundværligt for det korrekte studie af og for forståelsen for Daishonins lærer. Det ville derfor være et fremskridt for den omfattende udbredelse af Nichiren Buddhisme for kosen-rufu.

Toda Sensei spurgte den velrenommerede Nichiren-forsker Nichiko hori (1867-1957) om at tage ansvaret for samlingen og redigeringen. I april 1952 markeredes 700-årsdagen for etableringen af Daishonins lære,

og 'Nichiren Daishonin Gosho Zenshu' (Samling af Nichiren Daishonins skrifter) blev offentliggjort. Siden da brugte alle Soka Gakkai-medlemmer denne bog til oprigtigt at studere Nichiren Daishonins lærer, og ånden af at basere alt på Daishonins skrifter blev etableret i hele Soka Gakkai.

Kamp mod magtens djævelske tendenser

I april 1955 opstillede Soka Gakkai sine første kandidater til lokalvalgene (assembly elections). Man tog dette skridt baseret på ånden i 'Etablering af den korrekte lære for fred i landet' – som Daishonin forsvarede i sin kamp for folkets lykke og et fredeligt samfund.

I Kansai i 1956 iværksatte Ikeda et ekstraordinært tiltag i udbredelse, og i maj opnåede Osaka området en uovertruffen medlemstigning på 11.111 husstande, på kun en måned. Ved valget til Overhuset (House of Councillors), samme år i juli, blev en kandidat, hvis kampagne Ikeda havde ført, valgt ind i Osaka distriktet – på trods af alle forudsigelser.

Det var så forbavsende et resultat, at en Japansk landsavis rapporterede det under overskriften "Det, man havde troet var umuligt, blev opnået!"

Tre af Soka Gakkais kandidater blev valgt ind i House of Councillors (Overhuset), og fra da af fik organisationen fokus som en gruppe med voksende social indflydelse. Samtidig begyndte kapital- og særinteresser uberettiget at bremse organisationen.

Som svar mod disse angreb, kæmpede Ikeda stålsat for at beskytte Soka Gakkai-medlemmerne. I juni 1957, da kulminearbejdernes fagforening i Yubari på Hokkaido på uretfærdig vis undertrykte Soka Gakkai-medlemmers religionsfrihed, tog han med det samme dertil for at tage sig af sagen. Han erklærede, at Soka Gakkai urokkeligt ville bekæmpe krænkelserne, mens han målrettet bestræbte sig på at løse problemet. (Dette blev kendt som kulminearbejderhændelsen i Yubari).

Den 3. juli, kort efter at han forlod Yubari, blev Ikeda uden grund arresteret af Osaka præfektorets politi (kendt som Osaka-hændelsen). I april samme år (1957), opstillede Soka Gakkai en kandidat ved et suppleringsvalg til et ledigt sæde i overhuset (House of Councillors) i Osakas valgkreds, hvor nogle af de medlemmer som var involveret i kampagnen, blev anklaget for at have brudt valglovene. Som den ansvarlige for valgkampagnen blev Ikeda uberettiget anklaget for at have organiseret ulovlige handlinger.

3. juli er også den dato, hvor Toda Sensei i 1945 blev løsladt fra fængslet. Flere år senere refererer Ikeda Sensei til dette i et haiku-digt, hvor han skriver: ”På denne dag for frigivelse og for fængsling [3. juli] lever båndet mellem mentor og discipel.”

I 15 dage blev Ikeda udsat for grove afhøringer, hvor anklageren truede; ”hvis du ikke tilstår, arresterer vi præsident Toda!”

Todas helbred var på det tidspunkt blevet meget forværret, det ville blive hans død hvis han kom i fængsel.

For at beskytte sin mentors liv tilstod Ikeda anklagerne i første omgang, besluttet på at bevise sin egen uskyld senere i retten. Den 17. juli blev han løsladt fra detentionen i Osaka.

I de følgende fire og et halvt år førte Ikeda en fortsat kamp med domstolene og endelig, den 25. januar 1962, blev han erklæret ikke-skyldig i samtlige anklager. Anklageren bekræftede rettens afgørelse og frasagde sig muligheden for at appellere.

Efterfølgere bliver betroet kosen-rufu

Den 8. september 1957 gav Toda Sensei sin ’Erklæring om udryddelse af atomvåben’¹⁹ som blev ledetråd og starten på Soka Gakkais fredsbevægelse.

Baseret på det buddhistiske princip om livets ukrænkelighed og værdighed klassificerede han atomvåben som et djævelsk værk, der truer og bemægtiger sig menneskehedens ukrænkelige ret til at leve, og han kalder brugen af et sådant våben en handling af absolut ondskab.

I december 1957, nåede Soka Gakkai sit mål med et medlemskab på 750.000 husstande, som Toda havde svoret at opnå. Og i marts det følgende år færdiggjorde og donerede de bygningen, der kaldtes Den store forelæsningshal på Nichiren Soshu

¹⁹ ’Atomvåben’ i titlen kan mere ordret oversættes som ’Atom- og brintbomber’, da dette var den fælles betegnelse for atomvåben i Japan på det tidspunkt.
10. Daisaku Ikeda, *Menneskelig Revolution* (Santa Monica,

CA: World Tribune Press, 2004), bind 2, s. 1971.

Hovedtemplet, Taiseki-ji. Den 16. marts samledes seks tusinde unge mennesker fra hele Japan, anført af Ikeda, til en ceremoni, hvor Toda Sensei betroede dem hvert aspekt af kosen-rufu. Præsident Toda erklærede ved begivenheden: "Soka Gakkai er kongen af den religiøse verden!"

Denne dag, 16. marts, hvor disse unge efterfølgere blev betroet det store ønske og eden for kosen-rufu, kom til at hedde 'kosen-rufu dagen' i Soka Gakkai og i SGI.

Den 2. april 1958 døde Toda Sensei efter at have fuldført alt, hvad han havde sat sig for at opnå. Han var 58. Med udgangspunkt i sin vækkelse i fængslet genopbyggede han Soka Gakkai og skabte et urokkeligt fundament for fremtidens kosen-rufu.

3. Daisaku Ikedas tid som tredje Soka Gakkai-præsident og SGI-præsident

Efter Josei Todas død overtog Daisaku Ikeda, i sin nyligt etablerede position som ledende administrator (siden juni 1958), det fulde ansvar for administrationen og ledelsen af Soka Gakkai. Han blev indsat som organisationens tredje præsident den 3. maj 1961.

I sin tale ved indsættelsen sagde han: "Selv om jeg er ung, vil jeg fra i dag påtage mig lederskabet som repræsentant for præsident Todas disciple og sammen med jer

gå endnu et skridt videre i retning mod den reelle opnåelse af kosen-rufu."²⁰ Med dette, hans første 'løvebrøl' som præsident – den samme dato som Toda Sensei blev indviet som præsident i 1951 - startede en ny æra med kolossal udvikling for Soka Gakkai.

Den 2. oktober samme år forlod præsident Ikeda Japan for at tage til Nord-og Sydamerika, som det første skridt på sin rejse for at udbrede Nichiren Buddhismens lærer i hele verden. I januar 1961 besøgte han Hongkong, Indien og andre destinationer i Asien, og i samme måned, oktober, rejste han til Europa, hvor han iværksatte en bølge af fremgang mod verdensomspændende kosen-rufu.

På denne vis åbnede Ikeda Sensei en grundlæggende vej frem mod opnåelsen af 'Buddhismens transmission mod Vesten' og udbredelsen af Den mystiske lov i hele verden, som Nichiren Daishonin havde forudset.

I 1965, under synonymet Ho Goku,²¹ begyndte han at skrive romanen 'Menneskelig Revolution', som blev føljeton i Seikyo Shimbun-avisen og til sidst kom til at strække sig over 12 bind. Hans mål var at videregive Soka Gakkais historie og ånd korrekt til fremtidige generationer.

I forordet til romanen erklærer han dens hovedtema: "En stor menneskelig revolution i blot en enkelt person vil hjælpe til at opnå en

²⁰ Daisaku Ikeda, *Menneskelig Revolution* (Santa Monica, CA: World Tribune Press, 2004), bind 2, s. 1971.

²¹ I *Ny Menneskelig Revolution* reflekterer Ikeda over sit valg af Ho Goku som synonym, som følger: "Toda brugte synonymet Myo Goku. Jeg vil bruge Ho Goku. Kombinerer

man første del af hvert navn, dannes *myoho*, eller Mystisk Lov. *Goku* betyder at vækkes til sandheden om non-substantialitet. *Myo* i *myoho* refererer til buddhatilstandens verden, og *ho* refererer til de andre ni verdener. *Myo* er også opvågningen eller oplysning, mens *ho* er fundamentalt mørke eller illusion. Baseret på dette princip kan vi sige, at *myo* svarer til mentor og *ho* til discipel. (bind 9, s. 13)

ændring i en nations skæbne og yderligere gøre det muligt at ændre hele menneskehedens skæbne.”²² ‘Menneskelig Revolution’ skildrer Soka Gakkais tre grundlæggeres anstrengelser og kampe i deres bestræbelser for at opbygge et fundament for menneskehedens lykke og fred.

Ikeda Sensei har fortsat med at skildre Soka Gakkai's historie i ‘Ny Menneskelige Revolution’, en romanserie på 30 bind, som også trykkes som daglig føljeton i Seikyo Shimbun-avisen.

En bevægelse for fred, kultur og uddannelse

Soka Gakkai er en organisation, der fremelsker unge mennesker som ønsker at bidrage på positiv vis i samfundet.

Toda Sensei sagde, at når kosen-rufu ekspanderer, vil talrige kapable individer dukke op og spille vigtige roller på mange forskellige områder i samfundet. Han forventede yderligere, at Soka Gakkai en dag ville blive en vigtig grundpille for blomstring af fred og kultur for hele menneskeheden. Med henblik på det insisterede han på, at det bør blive en fremtrædende uddannelsesbevægelse, en som kan gøre mennesker i stand til at fuldføre deres mission.

For at realisere den vision har Soka Gakkai, under ledelsen af Ikeda Sensei, fremmet en voksende freds-, kultur- og uddannelsesbevægelse på grundlag af

buddhistiske principper, og dermed i høj grad bidraget til samfundet.

Som svar på hans forslag, har Soka Gakkai oprettet en række af specialiserede grupper eller afdelinger, blandt andet for undervisere, videnskabsfolk og akademikere, kunstnere, skribenter og forfattere samt medlemmer med international erfaring og interesser, såvel som læger og medicinere. Efterhånden som organisationen har udviklet en bredere vifte af aktiviteter, er der også dannet grupper for erhvervsfolk, folk indenfor landbrug og fiskeri, beboere på fjerntliggende øer samt dem, som er involverede i aktiviteter og fællesskabsstøtte i lokalsamfund. Der er også oprettet institutioner dedikeret til humanistisk videnskab og kunst, såsom Institut for orientalsk filosofi, koncertforeningen Min-On og Tokyo Fuji-kunstmuseum.

For at skabe en politisk bevægelse med formålet at tjene almindelige mennesker og det japanske samfund blev der i 1964 stiftet et uafhængigt politisk parti, støttet af Soka Gakkai-medlemmer.

Ikeda Sensei grundlagde også et netværk af uddannelsesinstitutioner for at realisere Makiguchis og Todas filosofi om værdiskabende pædagogik, eller Soka Uddannelse. Det indbefatter børnehaver, folke-, mellem- og gymnasieskoler, et junior-college, universiteter samt overbygningsstudieskoler. Blandt dem er der

²² I *Ny Menneskelig Revolution* reflekterer Ikeda over sit valg af Ho Goku som synonym, som følger: "Toda brugte synonymet Myo Goku. Jeg vil bruge Ho Goku. Kombinerer man første del af hvert navn, dannes *myoho*, eller Mystisk Lov. *Goku* betyder at vækkes til sandheden om non-

substantialitet. *Myo* i *myoho* refererer til buddhatilstandens verden, og *ho* refererer til de andre ni verdener. *Myo* er også opvågnen eller oplysning, mens *ho* er fundamentalt mørke eller illusion. Baseret på dette princip kan vi sige, at *myo* svarer til mentor og *ho* til discipel. (bind 9, s. 13)

Tokyo Soka-folkeskole og gymnasium (åbnet i 1968) i Kodaira, Tokyo, Soka Universitetet i Hachioji, Tokyo (1971), samt Kansai Soka-folke- og gymnasieskoler (1973 som Soka Pigefolkeskole og gymnasie) i Katano, Osaka. I 2001 åbnede Soka University of America i Orange County, Californien.

Samtidig udvidede Ikeda Sensei sine anstrengelser globalt, for at føre dialoger fokuseret på fred, kultur og uddannelse.

Den 8. september 1968, annoncerede han et forslag til at normalisere relationer mellem Japan og Kina.²³ I 1972 påbegyndte han dialoger med den berømte, britiske historiker Arnold J. Toynbee (1889-1975). Deres samtaler varede 40 timer over en periode på to år. Dette markerede begyndelsen på en række af dialoger og udvekslinger med indflydelsesrige ledere og tænkere.

I 1974 og 1975, hvor den kolde krig mellem Øst og Vest var på sit højeste, og hvor Kina og Sovjetunionen også var i konflikt, indledte præsident Ikeda en række besøg til Kina, Sovjetunionen og USA og engagerede sig i samtaler med deres topledere for at åbne veje til fred og venskab.

Den 26. januar 1975 var Soka Gakkai-medlemmer fra 51 lande og territorier samlet på stillehavsøen Guam, for at etablere Soka Gakkai International (SGI) og udnævne Ikeda Sensei som præsident.

Omkring 1977, hvor Soka Gakkai tog enorme skridt mod verdensomspændende kosen-rufu, begyndte tempel-præster fra grene af Nichiren Soshu gentagende gange at rette ubegrundede anklager mod organisationen. Dette blev kaldt den første præsteskabs-hændelse. Bag dette stod en alliance af præster og tidligere ledere som havde forrådt Soka Gakkai. De havde sammen planlagt at ødelægge båndet mellem mentor og discipel, dvs. båndet mellem Ikeda Sensei, lederen af bevægelsen for kosen-rufu, og medlemmerne, for at få kontrol over Soka Gakkai til deres egne formål.

For at beskytte medlemmerne mod angrebene og i håbet om at genoprette harmoni mellem præsteskab og lægfolk, kæmpede Ikeda Sensei for at løse problemet. Han nåede frem til, at den eneste mulige løsning var, hvis han trådte tilbage som præsident for Soka Gakkai. I april 1979 gjorde han det og tog titlen 'ærespræsident'.

En række af priser og æresbevisninger

Siden 1983 har Ikeda Sensei hvert år udsendt et 'Fredsforslag' den 26. januar, SGI-dagen, som er årsdagen for grundlæggelsen af SGI. Forslagene er højt respekteret af mange rundt om i verden.

Derudover har han holdt over 30 forelæsninger på universiteter og akademier

²³ Dengang var der ingen officielle diplomatiske forbindelser mellem Folkerepublikken Kina og Japan, så teknisk set var de to lande stadig i krigstilstand, og anti-Kina og anti-kommunistisk indstilling var vidt udbredt i Japan. Ikeda's opfordring til normalisering af forbindelserne var funderet i hans overbevisning om, at fred med Kina var det grundlæggende for stabiliteten på det Asiatiske kontinent, og

at Kinas reintegrering i det internationale samfund var afgørende for verdensfreden. Hans forslag hjalp med til at etablere grundlaget for forhandlinger, der førte til normaliseringen af de diplomatiske forbindelser i 1972 og en freds-og venskabstraktat i 1978.

på hele kloden, mens antallet af dialoger med førende verdenstænkere, statsoverhoveder, kulturelle personer, universitetsrektorer og præsidenter overstiger 1.600. Over 70 af disse dialoger er udgivet i bogform. Blandt andre er dialogen med professor Toynbee udgivet på nogle og tredive sprog. Den har vundet stor anerkendelse som en 'guideline til en global kultur' og en 'lærebog for menneskeheden'.

Disse dialoger, som forbinder forskellige kulturer og trosretninger, har hjulpet til at fordybe udvekslinger mellem folk, og har skabt gensidig forståelse og solide bånd blandt dem der er dedikeret til det gode.

I 1995 blev SGI's charter vedtaget. Det tydeliggør de humanistiske principper, som SGI står for, og i 1996 blev Toda Peace Institute (tidligere Toda Institute for global Peace and Policy Research) grundlagt. Det er koncentreret om arven af Josei Todas lærer og principper.

Som et svar på SGI's indsats for verdensfred og aktiviteter for kultur og uddannelse er offentlige parker og gader, som bærer navnene på præsidenterne Makiguchi, Toda og Ikeda, dukket frem på lokaliteter i hele verden. Ikeda Sensei har fortsat modtaget priser og æresbevisninger fra nationer, byer og uddannelsesinstitutioner. De omfatter nationale medaljer, æresdoktorater og professorater samt æresborgerskaber fra talrige byer og amter.

Den ny æra for verdensomspændende Kosen-rufu

Midt i dette globale fremskridt, tog Nichiren Shoshu-præsteskabet det ekstreme skridt at

ekskommunikere de mange millioner medlemmer af Soka Gakkai i hele verden. (Dette og relaterede begivenheder er kendt som Den anden præsteskabshændelse). Soka Gakkai opponerede stærk imod denne handling, begået af et korrupt præsteskab, som havde forløbet sig til alvorlig krænkelse af Nichiren Daishonins lærer og forræderi mod hans hensigt.

Med sejren over præsteskabets lumske planer har Soka Gakkai indledt en ny æra i historien for verdensomspændende kosen-rufu. Medlemmer praktiserer Nichiren Buddhisme i 192 lande og territorier. De har vundet udbredt tillid og værdsættelse for deres konstante bestræbelser for at bidrage til samfundet, baseret på ånden i buddhistisk humanisme.

I november 2013 blev et nyt bygningsværk færdiggjort, Hallen for den store ed for kosen-rufu, i Shinanomachi, Tokyo, som en del af Soka Gakkais hovedkvarter.

I sin dedikation til indvielsen af monumentet, som står ved indgangen til lobbyen til Hallen for den store ed, skrev Ikeda Sensei: "Kosen-rufu er vejen til at opnå universel fred og velstand. Det er vores store ed, fra tiden uden begyndelse, for alle menneskers oplysning."

Medlemmer fra hele Japan og rundt om i verden samles i Den store eds hal for at gøre gongyo og chante daimoku. Forenet i deres ed om at opnå kosen-rufu beder de til Soka Gakkais kosen-rufu gohonzon, som bærer indskriften "For opfyldelse af den store ed for kosen-rufu gennem den medmenneskelige

udbredelse af Den store lov”, og starter på ny med frisk beslutning.

Gennem Soka Gakkais bestræbelser skinner Nichiren Buddhismen nu som en fantastisk kilde til håb i hele verden og som en sol, der oplyser hele menneskeheden.

Soka Gakkais mærkedage

Dato	Begivenheder
26 Jan	1975. Soka Gakkai International (SGI) grundlægges i Guam. Daisaku Ikeda bliver indsat som præsident.
16 Mar	1958. Josei Toda overdrager opfyldelsen af den store ed om opnåelse af kosen-rufu til sine unge efterfølgere og navnlig til Ikeda.
3. maj	1951. Toda indsættes som anden præsident. 1960. Ikeda indsættes som tredje præsident.
3 jul	1945. Toda frigives fra fængslet efter at have udholdt to år i fangenskab. Han begiver sig ud på genopbygningen af Soka Gakkai. 1957. Ikeda arresteres uretmæssigt af Osaka-Præfektorets politi (kendt som Osaka-hændelsen).
2 okt	1960. Ikeda rejste fra Japan til Nord- og Sydamerika, hans første skridt mod verdensomspændende kosen-rufu.
18. nov	1930. Tsunesaburo Makiguchis værk <i>Soka kyoikugaku Taikei</i> (Det værdiskabende pædagogiske system) udgives, den begivenhed, der anses som Soka Gakkai's grundlæggelse.

D-2

Bruddet mellem Soka Gakkai og Nichiren Shoshu

Fra SGI's internationale kontor for offentlig informations webside, www.sokaissues.info/home/nichiren-shoshu-split.html

Åndelig uafhængighed

Splittelsen mellem SGI og Nichiren Shoshu-præsteskabet bliver nogle gange omtalt som vores 'åndelige uafhængighed'.

Fra tidspunktet for den første præsteskabskonflikt (1977-1979) og fremefter opførte Nichiren Shoshu-præsteskabet sig stadig mere autoritært overfor Soka Gakkai og SGI-medlemmerne. De indskrænkede deres aktiviteter og udsatte dem for forfølgelser. Dette kulminerede i begivenhederne omkring den anden præsteskabskonflikt, da Nichiren Shoshu-præsteskabet ekskommunikerede alle SGI-medlemmer i 1991. Efter splittelsen blev SGI, under ledelse af SGI-præsident Ikeda, i stand til frit at udføre alle former for aktiviteter i samfundet for fred, kultur og uddannelse, og ekspanderede medlemskabet overordentligt i 192 lande og territorier over hele verden. På en måde gjorde splittelsen det muligt for SGI, fuldt ud, at manifestere sig som en fuldstændig egalitær lægorganisation og

verdensreligion, hvor autoritarisme ikke er tolereret.

(SGI-UK Studiefdeling)

Nikken Abe, som på det tidspunkt var højstepræst i Nichiren Shoshus buddhistiske præsteskab, ekskommunikerede Soka Gakkai, dets største tilknyttede lægorganisation, i 1991.

Det anspændte forhold mellem Soka Gakkai og Nichiren Shoshus præsteskab havde faktisk eksisteret næsten siden lægorganisationens begyndelse i 1930.

Forskellige verdener

Set fra en religionssociologisk vinkel, var splittelsen faktisk uundgåelig. Som Bryan Wilson og Karel Dobbelaere skriver i deres bog fra 1994, 'A Time To Chant': "Soka Gakkai er en uadvendt massebevægelse for lægfolk som er dedikeret til at føre Nichirens lærer ud i livet i den moderne verden. Nichiren Shoshu-præsteskabet er i bund og grund fastlåst i et gammelt, ritualistisk og pseudo-klosteragtigt system, som er interesseret i at bevare sin autoritet og som nidkært vogter sit monopol over bestemte hellige lærer, steder og objekter."

De (Wilson og Dobbelaere) kommenterer, at præsteskabet har næret mistro til selve Soka Gakkais modernitet som "en fornyende bevægelse tilpasset moderne forhold, der fra første færd stræbte efter ekspansiv vækst og

hurtigt opnåede stor, international tilslutning og et internationalt udsyn.”²⁴

Soka Gakkai har altid lagt vægt på lighedsprincippet i Nichirens lærer, og at Nichiren Daishonins buddhisme gør enhver i stand til at udvikle sin egen iboende Buddhanatur, uanset om vedkommende er præst eller lægtroende, Nichirens buddhisme lægger også stor vægt på socialt engagement baseret på bodhisattva-ideen om at handle for andre menneskers lykke med det formål at skabe et fredeligt verdenssamfund. Nichiren Shoshu har derimod været mere optaget af at bevare traditionelle ritualer, med fokus på præsterne som formidlere, der anses for at være på et højere åndeligt niveau end lægtroende. På en måde kan man sige, at Nichiren Shoshu har tabt buddhismens oprindelige formål og sociale mission af syne.

Konfliktens rødder

Forskellene kom frem i lyset under anden verdenskrig, da Nichiren Shoshu forsøgte at tvinge lægorganisationen til at tage Shintotalismanerne til sig. Disse var sanktionerede af Japans militærregering, der brugte det statslige Shinto-system, som et middel til at helliggøre sin krigsførelse.

Tsunesaburo Makiguchi, Soka Gakkais første præsident, og hans medarbejder Josei Toda, som senere blev Soka Gakkais anden præsident, nægtede at tage Shintotalismanen til sig og gøre den til en del af Soka Gakkais praktisering, og som resultat deraf forbød

Nichiren Shoshu dem adgang til hovedtemplet. Makiguchi og Toda blev senere fængslet af regeringen for deres afvigende holdninger, og Makiguchi døde i fængslet. Wilson og Dobbelaere ('A time to chant', Oxford 1994) skriver om denne hændelse: "Gakkai-medlemmer...kunne fortsat respektere og agte deres to første præsidenter som beskyttede den sande tro med større glød end præsterne.”²⁵

Samarbejde

Midt i ødelæggelserne i efterkrigstidens Japan udbredte Soka Gakkai entusiastisk Nichiren Daishonins buddhisme og forøgede hurtigt antallet af medlemmer. Selvom de var skuffede over præsteskabets kompromis over for krigstidens militærregering, søgte Soka Gakkai at udvikle et bedre forhold til præsteskabet med udbredelse af Nichiren Daishonins buddhisme for øje, og fortsatte med at støtte dem i håbet om, at præsteskabet ville hjælpe med at fremme det almene mål om at etablere fred og lykke for folket. Soka Gakkais støtte til præsteskabet indebar også istandsættelse af store bygninger på Nichiren Shoshu-hovedtempelområdet, nykonstruktion af hovedtempelbygningen samt donation af jord og i alt 356 mindre templer.

Autoritær holdning

Selv om præsteskabet nød store fordele af den dramatiske fremgang for Nichiren Daishonins buddhisme med Soka Gakkai som spydspids,

²⁴ Bryan Wilson (Fellow emeritus fra Oxford University) og Karel Dobbelaere (Leder af sociologi- og religionsinstituttet på Catholic University i Leuven), A Time to Chant: The Soka

Gakkai Buddhists in Britain (Oxford University Press: New York, 1994), s. 243.

²⁵ ibid s 233.

udviste præsteskabet ikke desto mindre utallige tegn på korrupsion og autoritær holdning. Da Soka Gakkais medlemmer udfordrede denne holdning og ønskede reformer, stod præsteskabet blot endnu mere stejlt på at håndhæve, at Soka Gakkai-medlemmerne underlagde sig præsteskabet.²⁶ Jo mere Soka Gakkai voksede, des mere udviste præsteskabet denne holdning.

Ekskommunikation

Præsteskabets tiltag hen imod ekskommunikation begyndte i slutningen af 1990, da de lancerede en kritisk kampagne imod Daisaku Ikeda, præsident for Soka Gakkai International. Præsteskabet udtrykte på dette tidspunkt, at de anså Ikeda for uegnet som leder og med kætterske synspunkter. Da Ikeda for eksempel offentligt roste Beethovens 'Ode til glæden', blev han kritiseret for at forherlige kristendommen.

Japan-forskeren Daniel Metraux bemærker, at det blev "åbenlyst, at hovedtemplet mente, at Soka Gakkai havde fået for stor magt..."²⁷ Metraux tilskriver denne konflikt til Soka Gakkais udlægning af Nichiren Daishonins buddhisme som en udbredelse af læren om, at alle mennesker

grundlæggende er lige. Lægtilhængere opfatter således ikke en præsts rolle som hverken mere eller mindre betydningsfuld end en lægpersons rolle.

Ødelæggelse

I et brev fra 1991 adresseret til Soka Gakkai fra Nichiren Shoshus højstestpræst, hævder Nikken Abe, at Soka Gakkais udtalelser om lighed mellem præster og lægfolk er intet mindre end en "krænkelse af læren".²⁸

Nichiren Shoshu afslog invitationer til dialog fra Soka Gakkai, og i 1991 ekskommunikeredes, lægorganisationen. Præsterne gik så vidt som til at fælde hundredvis af kirsebærtræer, som var en gave fra organisationen, på hovedtemplets grund. De ødelagde også selve hovedtempelbygningen, som var internationalt berømmet for sin arkitektur, og som var blevet grundlagt næsten udelukkende baseret på donationer fra Soka Gakkai-medlemmer.

Frigørelse

Ekskommunikationen har måske skabt røre i pressen dengang, men Soka Gakkai oplevede ekskommunikationen som en befrielse. Først

²⁶ Hammond og Machecek skriver for eksempel, "I erklæringer, som vedrører forholdet mellem lægmedlemmer og præster lavet i begyndelsen af 1990, hævdede Ikeda, at Nichirens lærer havde større autoritet end præsterne. Præsterne hævdede til gengæld, at den form for kritik af præsteskabet var bagtalelse af buddhismen, og beordrede Soka Gakkai til at fremsende en forklaring og en undskyldning. Soka Gakkai reagerede ved at bede om dialog med præsteskabet om problemet, hvilket præsteskabet afslog og krævede atter en skriftlig undskyldning." - Phillip E. Hammond (D. Mackenzie Brown, professor i religionsstudier på University of California, Santa Barbara) og David W. Machacek (lektor i religionsstudier på University of California, Santa Barbara), *Soka Gakkai in America:*

Accommodation and Conversion (Oxford University Press: New York, 1999), s. 20-21.

²⁷ Daniel A. Metraux (professor og institutleder på Asiatiske Studier på Mary Baldwin College, Staunton, Virginia, USA), «The Soka Gakkai: Buddhism and the Creation of a Harmonious and Peaceful Society» i *Engaged Buddhism: Buddhist Liberation Movements in Asia*, Christopher S. Queen og Sally B. King (red.) (Albany: State University of New York Press, 1996), s. 391.

²⁸ «Soka Gakkai Kaisan Kankokusho» ("Remonstrance to the Soka Gakkai to Disband") sendt af Nichiren Shoshu, dateret 7. november 1991.

og fremmest fordi præsterne havde anset tværreligiøs dialog og samarbejde som 'kætteri'. Soka Gakkai har således opnået større frihed til at udtrykke tro med moderne begreber.

Mens den grundlæggende buddhistiske praksis med at recitere Lotus Sutraen og chante Nam-myoho-renge-kyo ikke har ændret sig, har Soka Gakkai siden 1991 frigjort sig fra den tidligere religiøse formalisme, og har i højere grad efterstræbt at fremme socialt engagement og tværreligiøs dialog.